PERSOONLIJKE OPVATTINGEN BIJ DE TOEPASSING DER INTERNATIONALE BOTANISCHE REGELS DER NOMENCLATUUR OF, EVENALS BIJ DE REGELS ZELF, INTERNATIONAAL OVERLEG?

III. EEN AANTAL NOMENCLATUURGEVALLEN VAN CONIFEREN EN LOOFHOUTSOORTEN

WITH A SUMMARY IN ENGLISH

DOOR

DR. J. VALCKENIER SURINGAR,
OUD-HOOGLEERAAR AAN DE LANDBOUWHOOGESCHOOL.

H. VEENMAN & ZONEN — WAGENINGEN.

20504341

INHOUD.

Bladz.

Inleiding 5

Nr. 1. *Picea excelsa* of *rubra? Picea rubra* of *americana?* 5
Twee nieuwe oude namen.

„ 2. *Pinus* L. of HILL? *Abies* LINK, HILL of DIETR.? *Picea* LK of DIETR.? 6
Een strijd over auteurs.

„ 3. *Salix nigricans* of *myrsinifolia?* 7

„ 4. *Alnus alnobetula* of *viridis?* 7
Een karakteristieke naam aan eenen onvoldoenden naam opgeofferd.
Wat men mag verlangen bij het veranderen van eenen naam.

„ 5. *Aristolochia tomentosa* of *angulisans?* 8
Een geheimzinnige naam.

„ 6. *Paeonia arborea* of *suffruticosa?* 9

„ 6a. *Clematis coccinea* of *texensis?* 9

„ 7. *Ilex integra* of *japonica?* 9
Een „jongere homonym".

„ 8. *Citrus trifoliata* of *Poncirus trifoliata?* 10
Een éénheidsnaamlijst voor geschriften van algemeen gebruik gewenscht.

„ 8a. *Evonymus alata* of *striata?* 10

„ 9. *Rosa eglanteria, lutea* of *foetida? Rosa rubiginosa* of *eglanteria?* 10
Verschil van waardeering en identificatie van dezelfde namen door verschillende botanici.

„ 10. *Amelanchier rotundifolia* of *ovalis? A. spicata* of *A. ovalis?* 12
De Amerikaansche Code.

„ 11. *Malus crataegifolia* of *florentina?* 14

„ 12. *Crataegus cordata* of *phaenopyrum?* 14
Verschil van naam tengevolge van verschil van opvatting van een anderen naam.

„ 13. *Acanthopanax ricinifolius* of *septemlobus?* 15
Onzekere soorten van THUNBERG.

„ 14. *Cornus candidissima, paniculata* of *racemosa?* 16
Een onvoldoende beschreven naam van MARSHALL; een naam, welke op eene verkeerde determinatie berust en een, welke een onjuist kenmerk inhoudt.

Bladz.

Nr. 15. *Rhododendrum punctatum* of *minus?* 18
Een onvoldoende beschreven naam, welke bovendien niet karakteristiek is.

„ 16. *Erica stricta* of *terminalis?* 19
Onzekere soorten van SALISBURY.

„ 17. *Pernettya mucronata* of *phyllyreifolia?* 21

„ 18. *Gaultheria Myrsinites* of *humifusa?* 21

„ 19. *Osmanthus Aquifolium* of *ilicifolius?* 21

„ 20. *Viburnum americanum* of *trilobum?* 22
Een naam van MILLER terzijde gesteld; weder een naam van MARSHALL.
Wat men mag verlangen wanneer een naam veranderd wordt.

„ 20*a*. *Olearia* of *Shawia?* 23

P. S. *Crataegus Carrierei* en *Lavallei*..... 24
De datum van publicatie t.o. van een werk, dat in afleveringen verschijnt.

English Summary..... 26

BIJLAGEN:

1. Literatuuropgaven bij P. O. I en II (Meded. L.H.S. Dl. 30 Verh. 2, Dl. 32 Verh. 5).
2. Toevoeging tot P. O. II Nr. 8 *Magnolia denudata, liliflora* enz.).

Persoonlijke opvattingen bij de toepassing der internationale Botanische Regels der Nomenclatuur of, evenals bij de Regels zelf, internationaal overleg?

III. Een aantal nomenclatuurgevallen van Coniferen en Loofhoutsoorten
door Dr. J. Valckenier Suringar,
oud-hoogleeraar aan de Landbouwhoogeschool.

INLEIDING.

Het eerste gedeelte (Meded. Dl. 30, Verh. 2) bevatte Coniferenbenamingen, het tweede (Meded. Dl. 32, Verh. 5) namen van Loofhoutsoorten en toevoegingen tot het eerste gedeelte.

Dit derde gedeelte is ontstaan naar aanleiding van Dr. HÖFKER „Verzeichnisz der Pflanzennamen, so wie der Nützlinge und Schädlinge, aus den Jahrbüchern der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft, 1892—1925, I—XXXIV", in „Mitt. der D. D. G.", 1928, I.

Dit „Verzeichnisz" wordt in het vervolg door mij Index genoemd.

Nr. 1. *Picea excelsa* of *rubra*? *Picea rubra* of *americana*? Twee nieuwe oude namen.

HÖFKER noemt de gewone spar *Picea excelsa* en niet, zooals REHDER, *P. Abies*, de eigenlijke wettige naam, indien men zulke combinaties van 2 geslachtsnamen erkent, welke beide tot nog erkende afzonderlijke geslachten behooren; men kan die combinatie principieel verwerpen of volgens de Internationale Regels doen verdwijnen door haar als verwarrend te verklaren (*Abies Picea* MILL. is eveneens de gewone spar maar *Abies Picea* LINDL. is onze *Abies alba!*). Edoch, er is nog een andere oudere soortnaam; in P. O. I, p. 38, heb ik uiteengezet dat *Picea americana* n.c. [1]) eigenlijk de wettige naam is voor onze *P. rubra* LK, 1841, en in P. O. II, p. 41, maak ik melding van *Picea rubra* DIETR. 1824, welke onze *P. excelsa* LK 1841 voorstelt maar onwettig is als naam omdat *excelsa* (in *Pinus excelsa* LAM. 1778) van ouder datum is. Doch later bleek mij dat er nog een *Abies rubra* HILL in de literatuur bestaat [2]); zelfs hebben we reeds *Abies rubra* BAUHIN 1623, door LINNAEUS als de gewone spar geidentificeerd; maar deze naam is niet wettig voor de Internationale Regels, wel die van HILL. HILL schrijft in „British Herbal" 1756 op p. 510: „We have one other species also native: The common Fir or Pitch tree, *Abies rubra*"; en dan volgt een korte beschrijving. Hiertegen is niets anders in te brengen dan dat HILL in zijn werk nog niet de binominale nomenclatuur van LINNAEUS (1753) overneemt; dus, zeggen REHDER en anderen, zijn de namen in dat

[1]) n. c. = nova combinatio = nieuwe combinatie.
[2]) DIETRICH noemt wel *Pinus Abies* L. en *P. Picea* DUR. doch geen *A. rubra* HILL.

werk, welke toevallig toch binominaal gevormd zijn, niet geldig voor de Internationale Regels; en daarom heeft REHDER in zijn „Manual" ook nog *Alnus glutinosa* GAERTN. 1791 i. p. v. *A. vulgaris* HILL 1756. Echter behandelen de Internationale Regels dit geval niet; en er is, dunkt mij, geen reden om namen te verwerpen welke aan alle eischen voldoen, zooals *Alnus vulgaris* en *Abies rubra* van HILL en zooals b.v. *Cedrus libani* van TREW (zie P. O. I, p. 27). Het gaat ons toch niet aan of HILL en TREW in het algemeen de voorschriften van LINNAEUS volgden of niet; wij hebben slechts uit te maken of een naam aan de regels voldoet of niet. Indien men ze hinderlijk vindt, kunnen ze altijd op een lijst van te verwerpen namen geplaatst worden; ik zou er b.v. niet over denken om naar aanleiding van het bovenstaande de roode Amerikaansche spar *Picea americana* (*Pinus* — GAERTN.) te noemen [1]) en de gewone Europeesche spar *Picea rubra* DIETR. (*Abies* — HILL); in mijn voorstellen voor het congres in 1930 staat *Picea americana* reeds op zulk een voorgestelde lijst; en ik zal er *Picea rubra* (HILL) DIETR. aan toevoegen. Maar zoolang zulk een lijst niet internationaal is aangenomen, is *P. rubra* HILL de wettige naam onzer *P. excelsa*.

Nr. 2. *Pinus* L. of HILL? *Picea* DIETRICH of LINK?; *Abies* LINK, HILL of DIETR.?

Een strijd over auteurs.

Dezelfde DIETRICH heeft in zijne „Flora berolinensis" 1824 voor het eerst sedert het begin onzer wettige nomenclatuur (1753) *Abies* en *Picea* als twee geslachten behandeld; tevoren was er een geslacht *Pinus* (LINNAEUS) incl. *Abies*, *Picea*, enz., daarna naast *Pinus* s.s., een geslacht *Abies* (HILL 1756, MILL. 1759) incl. *Picea*. DIETRICH beschrijft *Picea* zeer goed en heeft het recht als auteur van dien naam te gelden (zie P. O. I, p. 41). Wat *Abies* betreft, kan men verschillend oordeelen; DIETRICH zelf schrijft *Abies* TOURNEFORT (1700), omdat TOURNEFORT reeds in 1700 een geslacht *Abies* naast *Picea* had; maar het geslacht *Abies* dateert in onze nomenclatuurjaartelling, welke met 1753 begint, van 1756 (HILL „British Herbal"); bij verdeeling van een geslacht behoudt een gedeelte den ouden naam, wat met *Pinus* ook geschied is; men schrijft nog steeds *Pinus* L. Evenzoo kan men nu schrijven *Abies* HILL en er eventueel achter schrijven s.s. of em. (sensu stricto = in engeren zin, emendata = gewijzigd). Men kan echter ook schrijven *Pinus* (L.) HILL em. en *Abies* (HILL) DIETR. em. of kortweg *Abies* DIETR.; het laatste is eigenlijk het beste. Gewoonlijk worden HILL en DIETRICH genegeerd en schrijft men *Abies* LK evenals *Picea* LK. LINK heeft namelijk in 1827 hetzelfde als DIETRICH gedaan, *Abies* en *Picea* gescheiden; maar LINK negeert DIETRICH, ofschoon hij een voorrede in DIETRICH's werk schreef; en DIETRICH werd vergeten. [2])

Voor *Picea* heb ik er opmerkzaam op gemaakt in P. O. I, p. 41; thans heeft HÖFKER in den Index der Mitteilungen zoowel bij *Picea* als bij *Abies* (in „Berichtigungen" achteraan) den auteursnaam DIETRICH gegeven. Eere wien eere toekomt! Maar volgens de Regels van 1905 moet het HILL zijn.

[1]) HÖFKER doet het in zijnen Index.

[2]) LINK karakteriseert *Picea* door naalden welke 2 of 4 vergroeide naalden zijn!

Nr. 3. *Salix nigricans* of *myrsinifolia?*

KOCH, KOEHNE, DIPPEL en SCHNEIDER hebben allen *Salix nigricans* SMITH „Transact. Linn. Soc." VI, 1802, p. 120. Zij kennen geene *S. myrsinifolia.*

REHDER verandert den naam in *S. myrsinifolia* SAL., met *S. nigricans* SM. en *S. phylicifolia* WILLD. non L. als synonymen. En HÖFKER volgt hem in zijnen Index.

In SALISBURY Prodromus 1796, p. 394, vindt men (inlichting van den Directeur der Kew Gardens):

[Salix] myrsinifolia 6. S. myrsinites G. F. HOFFM. Hist. Sal. p. 17, t. 71. 19. t. 24. f. 2. (dit moet zijn: p. 71. t. 17, 18, 19, 24. f. 2.; HOFFMANN schrijft achter 19: fig. 1—5; echter bevatten t. 17, 18 en 19 samen 5 figuren, welke niet 1—5 genummerd zijn. [1])

S. myrsinites HOFFM. wordt geacht de latere *S. nigricans* SM. te zijn; maar die naam *myrsinites* is ongeldig, omdat er reeds een *S. myrsinites* L. bestond en bestaat, voor welke HOFFMANN zijne plant gehouden heeft; immers hij geeft *S. myrsinites* L. als synonym. Om dien reden heeft SALISBURY in 1796 waarschijnlijk den naam in *S. myrsinifolia* veranderd. SMITH heeft pas daarna (in 1802) zijne *S. nigricans* gepubliceerd. [2]) *S. myrsinifolia* is dus de oudste naam, indien de identificaties juist zijn.

Nr. 4. *Alnus alnobetula* of *viridis?*

Een karakteristieke naam aan eenen onvoldoenden naam opgeofferd.
Wat men mag verlangen bij het veranderen van eenen naam.

Wij zijn gewend aan den naam *Alnus alnobetula* HART. 1851, welke zoo goed de gelijkenis dezer *Alnus* soort op een *Betula* weergeeft; ook SCHNEIDER heeft hem nog in zijn „Laubholzkunde".

De duitscher EHRHART noemde de plant in zijne „Beiträge" II, p. 72, 1788, *Betula alnobetula*; daarna noemde de franschman CHAIX haar in 1789 *Betula viridis* in VILLARS Hist. pl. Dauph. III, p. 789. In DECANDOLLE's Flore francaise 1905 werd zij naar het geslacht *Alnus* overgebracht met den soortnaam van CHAIX; HARTIG deed hetzelfde in 1851 doch met den soortnaam van EHRHART. Men vindt het nationalisme ook in de plantkunde! SPACH maakte in 1841 een apart geslacht *Alnaster* van haar.

De beschrijving van CHAIX (VILLARS) is mager: *Betula viridis*, foliis acute serratis subrotundis, caule arbusculo. In de fransche beschrijving staat niets noemenswaard meer. De soort is hieruit niet op te maken terwijl de publicatie een jaar na die van EHRHART's *Betula alnobetula* geschiedde. Daardoor werd de naam *Alnus alnobetula* algemeen gebruikt.

---

[1]) Er zijn in HOFFMANN's werk twee titelbladen in vol. I; op het buitenste staat het jaartal 1787, op het binnenste 1785; dit laatste bevat een zinspreuk, terwijl op het buitenste de doctorstitel is vermeld. Ook de opdracht aan SCHMIDEL is 1785 gedateerd. Vermoedelijk is het geschrift dus reeds in 1785 gedrukt geworden in een of anderen vorm.

[2]) SMITH (*Transact. Linn. Soc.* VI, 1802, p. 120) kende geen *Salix myrsinifolia* SAL. of *S. myrsinites* HOFFM.: hij schrijft: „no writer except LINNAEUS appear to have known this willow, but he surely has erred in making it a variety of his phylicifolia...." (S. phylicifolia β L. Sp. pl. 1753).

Maar het bleek later dat CHAIX de soort reeds in Vol. I op p. 374 beschreef; en dat Volumen werd in 1786 uitgegeven dus een jaar vóór EHRHART's naam! Derhalve noemt REHDER in zijn „Manual" de soort *Betula viridis*; en HÖFKER volgt hem in zijnen Index.

Die vroegere beschrijving is even mager als de latere: *Betula viridis* (mihi) pedunculis ramosis, *foliis* subrotundis, subglutinosis, caule humili.

Volgens mij is er dus alle reden om den naam *viridis* te verwerpen en den goed gefundeerden naam *alnobetula* te behouden. Om wettig te zijn moet een naam niet alleen indirect met een soort in verband kunnen gebracht worden, maar moet hij vergezeld zijn van eene beschrijving, welke de soort op voldoende wijze van de overige destijds bekende onderscheidt. Deze eisch moet vooral gesteld worden wanneer het geldt eenen gebruikelijken naam door een anderen te vervangen.

Nr. 5. *Aristolochia tomentosa* of *angulisans?* Een geheimzinnige naam.

Een vreemde naam in HÖFKER's Index welke noch in SCHNEIDER's „Laubholzkunde" noch in REHDER's „Manual" voorkomt, is *Aristolochia angulisans*, in plaats van den gebruikelijken naam *A. tomentosa*.

KOCH geeft in zijne „Dendrologie" bij *A. tomentosa* op: *A. angulisans* MICHAUX Fl. bor. am. II 1803, p. 258, scheint nur durch geringere Behaarung auf der Unterfläche zu unterscheiden"; KOEHNE geeft *A. angulisans* met *A. tomentosa* als synonym; DIPPEL noemt den naam *angulisans* niet.

Daar HÖFKER blijkbaar, evenals KOEHNE, beide soorten als een en dezelfde beschouwt, heeft hij de verplichting om den oudsten naam te behouden; en *angulisans* is één jaar ouder, kan bovendien beter gefundeerd geacht worden; want *angulisans* werd volgens KOCH's opgave, in een botanisch werk beschreven terwijl SIMS in een tuinbouwblad (Bot. Magazine t. 1369, 8 jaar later (1811) onder den naam *A. tomentosa* eene nieuwe soort introduceerde.

Edoch, het merkwaardige in dit geval is dat in MICHAUX's werk [1]) op de aangeduide plaats geen *Aristolochia* doch de geslachten *Diospyros* en *Nyssa* behandeld worden; terwijl op een andere plaats n.l. p. 161/2 wel *Aristolochia* behandeld wordt doch slechts met de soorten *Sipho* en *Serpentaria*. En ofschoon de naam *A. angulisans* met het citaat van MICHAUX eveneens in den Index Kewensis voorkomt, kon men in Kew den oorsprong van dien naam niet vinden. Ook de Directeur van het Museum van Natuurlijke Historie in Parijs, Prof. LECOMTE deelde mij mede dat hij geen oplossing der kwestie weet; de naam *Aristolochia angulisans* komt evenmin voor in de tweede editie van MICHAUX's werk in 1820.

Eigenaardig is dat op p. 259 van MICHAUX's Flora achter elkaar een *Nyssa tomentosa* en een *N. angulisans* voorkomt, *N. angulisans* met den synonym *N. uniflora* WALT.

Een geheimzinnig geval. Maar er is voorloopig voldoende aanleiding om den naam *Aristolochia tomentosa* te behouden.

---

[1]) Schrijver is L. C. M. RICHARD; A. MICHAUX heeft de planten verzameld; gewoonlijk wordt MICHAUX geciteerd. Zie bij nr. 15.

Nr. 6. *Paeonia arborea* of *suffruticosa?*

Een andere nieuwe naam in HÖFKER's Index, welke echter ook reeds in REHDER's „Manual" gebruikt wordt, is *Paeonia suffruticosa* i. p. v. *P. arborea* of *Moutan.* De naam *suffruticosa* is van ANDREW Bot. Repos. VI 1802 afkomstig, terwijl *arborea* een „nomen nudum" (naam zonder beschrijving) van DONN in Cat. pl. hort. Cantabr. 1796 is; de naam *Moutan* is van SIMS Bot. Mag. 1817 afkomstig, dus jonger dan ANDREW's naam. REHDER en HÖFKER hebben dus gelijk met deze verandering, de identificatie als juist aangenomen zijnde.

Nr. 6*a*. *Clematis coccinea* of *texensis?*

Zie Jaarboek 1928 der Nederlandsche Dendrologische Vereeniging, p. 99—101.

REHDER heeft *C. texensis* en HÖFKER is hem gevolgd.

Nr. 7. *Ilex japonica* of *integra?*

Een „jongere homonym".

HÖFKER geeft in den Index *Ilex japonica* SCHNEIDER met den synonymen naam *I. Othera* SPRENGEL Syst. 1825. THUNBERG heeft een geslacht *Othera* gemaakt in 1783 („Nova Genera") met de soort *japonica*; SPRENGEL bracht haar onder het geslacht *Ilex* met den soortnaam *Othera*; later werd zij vereenzelvigd met *Ilex integra* THUNB. 1784 (Fl. jap.) en zoo genoemd (DIPPEL, KOEHNE, SCHNEIDER, REHDER). Maar LOESENER heeft er in 1901 opmerkzaam op gemaakt dat de oudste soortnaam *japonica* is; en derhalve verandert SCHNEIDER in zijnen „Nachtrag" den naam *I. integra* TH. in *I. japonica* SCHN.

Waarom doet REHDER het niet? THUNBERG heeft ook een *Ilex japonica* in 1784 beschreven, welke gebleken is een *Berberis* soort te zijn [1]). Derhalve schrijft SCHNEIDER *Ilex japonica* n. c. (nieuwe combinatie); het is echter geen nieuwe combinatie; hij had moeten schrijven *I. japonica* SCHN. non THUNB.

Volgens de Amerikaansche code is *I. japonica* SCHN. een ongeldige naam (een „jongere hononym") [2]), doch niet volgens de Weensche; dus heeft REHDER naar de Regels van 1905 ongelijk; het ware beter, indien de naam *I. japonica* ongewenscht geacht wordt, hem op een lijst van te-verwerpen-namen te plaatsen; maar dat kan REHDER natuurlijk niet op eigen gelegenheid doen.

---

[1]) n.l. *Berberis japonica* R. BR. 1816 (*Mahonia*—DECANDOLLE 1821); reeds KOCH geeft deze identificatie, ofschoon het wel zonderling is om aan te moeten nemen dat THUNBERG's *Ilex japonica*, beschreven met enkelvoudige overstaande bladen, onze *Mahonia japonica* voorstelt. Een andere *B. japonica* SCHN. 1905 in *Bull. Herb. Boiss.* (*B. vulgaris* var. — REGEL) werd door KOEHNE (in eenen brief) *B. Regeliana* genoemd. Ofschoon bij erkenning van *Berberis* en *Mahonia* als 2 geslachten, zooals SCHNEIDER doet, een *B. japonica* mogelijk is, heeft SCHNEIDER den naam van KOEHNE in *Mitt. D. D. G.* 1905, p. 119 („Die Gattung Berberis") en in den Nachtrag van zijn „Laubholzkunde" II, 1912, overgenomen. SCHNEIDER zelf is de wettige auteur daar KOEHNE den naam niet gepubliceerd heeft. Maar volgens de Nomenclatuurregels is *B. japonica* SCHN. de oudste, dus de wettige naam. REHDER maakt de plant weder tot een var. *japonica* doch bij de soort *B. amurensis* RUPR.; hij geeft als synonym *B. Regeliana* KOEHNE.

[2]) Zie de laatste twee alinea's van nr. 10, met de noot.

Nr. 8. *Citrus trifoliata* of *Poncirus trifoliata?*

Een éénheidslijst voor geschriften van algemeen gebruik.

SCHNEIDER die, evenals DIPPEL en KOEHNE, den naam *Citrus trifoliata* heeft, geeft ons de verschillende synonyme namen. De titelnaam stamt van LINNAEUS 1763; THUNBERG noemde haar *C. trifolia* in 1784; DECANDOLLE bracht haar in 1824 in het geslacht *Aegle* als *A. sepiaria*; MIQUEL maakte van haar een afzonderlijk nieuw geslacht *Pseudaegle* met den zelfden soortnaam *sepiaria* (Annales II 1865/6). In de Gartenflora van 1886 heet zij *Triphasia trifoliata* SEELIGM., terwijl zij in tuinen *Limonia trifoliata* genoemd werd. MAKINO, die zoovele nieuwe combinaties maakte, verbond den oudsten soortnaam *trifoliata* met den geslachtsnaam *Pseudaegle*, in Bot. Mag. Tokyo XVI 1902.

Zooveel hoofden zooveel namen! REHDER is een buitengewoon hoofd en heeft dus ook een buitengewonen naam in zijn „Manual" van 1927: *Poncirus trifoliata* RAF. RAFINESQUE heeft vele planten beschreven, gewoonlijk zoo onvolledig dat men niet behoorlijk kan nagaan wat hij vóór zich had; hij gaf daardoor aan de naamsveranderingsmaniakken prachtige gelegenheid om gebruikelijke namen te veranderen; voorbeelden zijn *Pseudotsuga mucronata*, *Tsuga heterophylla*; (zie over deze en andere namen P. O. in Meded. L. H. S. Dl 30 Verh. 2, Dl 32 Verh. 5).

De naam *Poncirus* werd door RAFINESQUE geschapen in Sylva Tellur. 1838 op p. 143, met de bekende soort *trifoliata*; in dit geval is er geen onduidelijkheid wat bedoeld is en een beschrijving overbodig door den synonym *Citrus trifoliata* L. De naam is ouder dan die van MIQUEL; dus moet de plant, als afzonderlijk geslacht beschouwd, *Poncirus trifoliata* RAF. heeten.

Men vindt dien naam in BAILEY's „Cyclopedia", in de „Standardized plantnames" der Amerikaansche practici en in REHDER's „Manual".

Het is slechts de vraag of *Citrus trifoliata* met recht tot een apart geslacht wordt gemaakt. HÖFKER houdt in zijn nieuwe lijst van namen voor de Deutsche Dendr. Gesellschaft vast aan den naam *Citrus trifoliata*.

Voor verwantschappelijke opvatting in wetenschappelijke geschriften moet vrijheid heerschen; maar in boeken en geschriften voor algemeen gebruik (o.a. catalogi en zaadlijsten, liefst ook in handboeken) ware een éénheidsbenaming gewenscht, zoodat in zulke boeken en geschriften dezelfde namen voorkwamen, in ons geval *Citrus* of *Poncirus trifoliata*, internationaal vast te stellen.

Nr. 8*a*. *Evonymus alata* of *striata?*

Zie Jaarboek 1928 der Nederlandsche Dendrologische Vereeniging, p. 98—99.

REHDER en HÖFKER behouden *C. alata*.

Nr. 9. *Rosa eglanteria*, *lutea* of *foetida? Rosa rubiginosa* of *eglanteria?*

Verschil in waardeering en identificatie van dezelfde namen door verschillende botanici.

SCHNEIDER geeft *Rosa lutea* MILLER met de synonymen *R. eglanteria* L. Am. ac. V. 1760 non L. 1753 en *R. foetida* HERM. Dis. Ros. 1762 non

BAST., naast *R. rubiginosa* L. Mant. II App. 1771, met de opmerking er bij dat volgens KELLER de oudste naam eigenlijk *R. eglanteria* L. Sp. pl. I 1753, (non L. 1761, nec. MILLER 1768) is; maar dat, daar omtrent de benaming *eglanteria* geen zekerheid schijnt te bestaan, door hem de namen *rubiginosa* en *lutea* behouden worden. KOCH en, in navolging van hem, DIPPEL, deden hetzelfde in hunne boeken; KOEHNE alleen heeft *R. eglanteria* L. en *R. glandulosa* L.

Bestaat die onzekerheid betreffende *R. eglanteria* L.?

LINNAEUS geeft in Species plantarum I 1753 *Rosa eglanteria* met dezen soortnaam (volgens ons: korte beschrijving): Rosa aculeata, foliolis odoratis subtus rubiginosis. Hierdoor is het zeer wel mogelijk dat hij onze *R. rubiginosa* op het oog heeft, maar niet zeker. LINNAEUS geeft een synonymen naam uit BAUHIN Pinax; maar BAUHIN noemt evenmin als LINNAEUS de kleur der bloemen en de vorm der stekels. LINNAEUS geeft voor het eerst in 1771 (Mant. Pl. II) behalve *Rosa eglanteria* ook *R. rubiginosa*; deze laatste wordt aldus beschreven: Rosa germinibus globosis petiolisque aculeatis, aculeis recurvis (gekromde stekels), foliis subtus rubiginosis. Met de toevoeging:..... Flos purpureus. De folia subtus rubiginosa wijzen op *Rosa eglanteria* van Sp. pl. I 1753. LINNAEUS merkt er bij op: *R. Eglanteria* differt caule altiore aculeis rectis, floribus magnis, luteis, inodoris (*R. Eglanteria* verschilt door..... de rechte stekels, de groote gele geurlooze bloemen). En *Rosa Eglanteria*, zooals LINNAEUS die beschrijft in Systema X (1759), Sp. Pl. II (1763), enz. is daarmee in overeenstemming: Rosa germinibus globosis, pedunculisque glabris, caule aculeis sparsis rectis (rechte stekels), petiolis scabris, foliolis obtusis, met de toevoeging: folia odorata. Flores lutei (gele bloemen); terwijl er in Mant. II 1771 nog bij staat: Rosa spinis aduncis fol. subtus rubiginosis HALLER..... diversa et alia species (.....is hiervan verschillend en een andere soort) foliolis simillimis, corollis rubris, caule breviore; cum mea..... semper floribus luteis est (terwijl de mijne (d.i. zijne *R. eglanteria*) steeds gele bloemen heeft. LINNAEUS had beter gedaan om ook zijn eigen vroegeren naam *Rosa eglanteria* uit Sp. pl. I ergens als synonym aan te halen; maar LINNAEUS haalt zijn vroegere beschrijvingen dikwijls niet aan (o.a. *Halesia tetraptera* in Sp. pl. II 1763 na *H. carolina* in Syst. X 1759, *Azalea nudiflora* Sp. pl. II 1763 na *A. lutea* in Sp. pl. I 1753). Intusschen is de zaak, dunkt me duidelijk genoeg: *Rosa eglanteria* L. 1753, is een onzekere soort doch waarschijnlijk = *R. rubiginosa* L. 1771 en *Rosa eglanteria* L. 1759 en later is de gele roos; *R. rubiginosa* heeft, zooals LINNAEUS beschrijft, gekromde stekels, *R. eglanteria* rechte; ook dat komt uit.

De oudste naam van onze *R. rubiginosa* is dus *R. eglanteria* L. 1753 indien men dezen honoreert; en dan vervalt *R. eglanteria* L. 1759; ik zou willen dat de naamsverandering van LINNAEUS in ieder geval gehonoreerd werd; op LINNAEUS berust onze nomenclatuur! Zoo zou ik ook willen dat b.v. de naam *Halesia tetraptera* gehonoreerd werd, welken LINNAEUS met zeer goeden reden in plaats van zijnen vroegeren naam *H. carolina* stelde. Door zulke veranderingen met het oog op de Internationale Regels niet te erkennen doch streng aan het prioriteitsrecht te houden, zijn wij „plus royalistes que le roi". Wij kunnen echter ook zeer goed het priori-

teitsrecht laten gelden terwille van het principe maar de door LINNAEUS verworpen namen op een lijst van te-verwerpen-soortnamen plaatsen. [1]) Zulk een lijst bestaat voor geslachtsnamen; door mij is er voor het congres van 1930 ook een voor soortnamen voorgesteld.

REHDER houdt aan het prioriteitsrecht vast, honoreert *R. eglanteria* L. 1753 en noemt dus in zijn „Manual" *R. rubiginosa*: *R. eglanteria* L.. *Rosa eglanteria* L. 1759 kan dien naam nu niet meer houden; wat is de eerst volgende naam? SCHNEIDER die, evenals KOCH en DIPPEL deden, beide namen *eglanteria* van LINNAEUS verwerpt wegens vermeende onzekerheid, moet eveneens dien vorigen naam hebben; hij kiest *R. lutea* MILLER 1768 maar geeft als synonym den naam *R. foetida* HERM. Dis. Ros. 1762; deze laatste naam is derhalve ouder [2]); en REHDER kiest dus terecht den naam van HERMANN; die naam is helaas niet aantrekkelijk; maar volgens KOEHNE en DIPPEL rieken de bloemen van *Rosa lutea* werkelijk niet lekker. Resultaat is dus dat REHDER *R. eglanteria* (*rubiginosa*) en *R. foetida* (*lutea*) heeft en SCHNEIDER: *R. lutea* naast *R. rubiginosa*; dit laatste is een stel sympathieke, duidelijke en gebruikelijke namen en te verdedigen indien men den naam *Rosa eglanteria* L. 1753—1759 wil verwerpen als veroorzakende verwarring. M.i. is voor het verwerpen van beide geen voldoenden grond (SCHNEIDER heeft zelf de werken van LINNAEUS niet ingezien) doch alleen voor *R. eglanteria* L. 1753, zooals ook KOCH reeds in 1869 opmerkt, en zouden de namen *Rosa eglanteria* L. 1759 en *rubiginosa* L. de beste zijn; zij zijn niet alleen sympathiek, duidelijk en gebruikelijk, maar bovendien in overeenstemming met de bedoeling van LINNAEUS. Slechts moet dan *Rosa eglanteria* L. 1753 op een lijst van te-verwerpen-namen geplaatst worden als onzeker en verwarring stichtende of als naam, welke door LINNAEUS zelf verworpen werd; het eerste motief is met de Internationale Regels mogelijk, het tweede niet; wel is dit door mij voor het congres van 1930 voorgesteld.

De allereenvoudigste oplossing ware om *Rosa eglanteria* L. 1753 = *R. eglanteria* L. 1759 te stellen, wat met de onvolledige eerste beschrijving mogelijk is. Dan hebben wij *Rosa eglanteria* L. en *Rosa rubiginosa* L. zonder verdere bepalingen.

Het is jammer dat HÖFKER de namen van REHDER, evenals in zoovele andere gevallen, heeft overgenomen voor de lijst der Deutsche Dendr. Gesellschaft.

Nr. 10. *Amelanchier rotundifolia of ovalis? A. spicata* of *A. ovalis*.

De Amerikaansche Code.

KOCH en KOEHNE hebben *Amelanchier spicata* KOCH (*Crataegus spicata* LAM. 1783) en *A. rotundifolia* DUM. de COURC. 1811 (*Crataegus rotundifolia* LAM. 1783; *Mespilus Amelanchier* L. 1753).

---

[1]) In het maatschappelijk leven laat een rechter ook casu quo het recht gelden maar zorgt de wet voor een aanvullend recht van gratie.

[2]) KOCH en DIPPEL stellen MILLER's namen ten onrechte in 1759, KOCH bovendien den naam *foetida* in 1785. Daardoor is voor hen *R. lutea* MILL. de oudste naam na *R. eglanteria* L.; en zoo heeft SCHNEIDER het blijkbaar ook opgenomen.

DIPPEL geeft in plaats van *A. spicata* den jongeren synonymen naam *A. ovalis* BORKH. (1803), wat dus niet juist is.

SCHNEIDER volgt weder KOCH en KOEHNE. Maar REHDER geeft *A. spicata* KOCH en *A. ovalis* MED. (1793); deze naam van MEDICUS is jonger dan de naam *rotundifolia* van LAMARCK, schijnt dus onjuist. De oorzaak is dat REHDER *Crataegus rotundifolia* LAM. verwerpt. En HÖFKER volgt hem in zijn Index van de „Mitteilungen" der D.D.G.

LAMARCK geeft bij *Crataegus rotundifolia* in zijne Encyclopedie I 1783, p. 84 den synonymen naam *Mespilus Amelanchier* L.; hij bedoelde dus die soort. DUMONT de COURCET bracht haar in 1811 in het door MEDIKUS in 1789 gemaakte nieuwe geslacht *Amelanchier*; en derhalve heette zij van dien tijd af *Amelanchier rotundifolia* DUM. de COURC.

REHDER heeft den soortnaam *rotundifolia* verworpen omdat LAMARCK's onwettig is. Het was op zich zelf lovenswaardig dat LAMARCK den soortnaam van LINNAEUS, *Amelanchier*, die eigenlijk een geslachtsnaam is, niet overnam en inplaats daarvan een nieuwen, karakteristieken naam, *rotundifolia*, gaf; maar volgens onze Regels van 1905 had LAMARCK den naam *Amelanchier* van LINNAEUS moeten overnemen, en is zijn nieuwe naam dus onwettig, z.g. dood-geboren. MEDICUS (in „Gesch. Bot." 1793, p. 79) daarentegen mocht in het nieuwe geslacht *Amelanchier* volgens dezelfde Regels den naam *Amelanchier* niet als soortnaam gebruiken, (hij heeft het waarschijnlijk uit aesthetische overweging nagelaten) omdat hij dan den tautologischen naam *Amelanchier Amelanchier* zou verkregen hebben; tautologische namen zijn in 1905 verworpen [1]). Ook was hij volgens onze Regels niet gebonden aan LAMARCK's naam *rotundifolia*, daar die onwettig was; al is het jammer dat hij dien niet heeft overgenomen; hij noemt hem niet als synonym, kende hem dus waarschijnlijk niet. Zijn naam *ovalis* is dus de oudste geldige naam.

Behalve *Crataegus rotundifolia* LAM. bestaat er nog een *C. rotundifolia* MÖNCH Baüme Weisz. p. 29, 1785, die door SCHNEIDER als soort wordt opgevat (in den „Nachtrag" zijner „Laubholzkunde"), en door REHDER als varieteit van *C. coccinea*. Volgens de Amerikaansche Code is MÖNCH's naam als soortnaam onwettig, zijnde een „jongere honomyn" [2]) van *C. rotundifolia* LAM.. Doch SÜDWORTH in „Checklist of the Forest Trees of the United States" 2e uitg. 1927, emendeert het principe der homonymen op deze wijze dat twee homonymen weder beide geldig worden wanneer zij tot verschillende geslachten gebracht worden. Zoo erkent hij *Pseudotsuga taxifolia* (in plaats van *P. mucronata*) ofschoon *Ps.ts. taxifolia* berust op *Pinus taxifolia* LAMB. 1803 en *P. taxifolia* SAL. 1796 = *Abies balsamea* MILL. 1768 is. (*P.* — L. 1753). Volgens dezelfde redeneering wordt *Crataegus rotundifolia* MÖNCH wettig zoodra *C. rotundifolia* LAM. als een *Amelanchier* soort beschouwd wordt. Dit wordt bevestigd doordat SÜDWORTH de soort in zijn Checklist opgenomen heeft.

---

[1]) *Amelanchier Amelanchier* SARG. 1892, DEGEN 1905.

[2]) Cf. *Jaarb. N. Dendr. Ver.* 1928, p. 55 e.v.; Mededeeling Rijks Herbarium, Leiden, nr. 57 (The American Code, the Vienna Code and the resolutions of the Imperial Botanical Conference in London p. 5 e. v.).

En ook *Ilex japonica* SCHN. van Nr. 6 is op die wijze geen onwettige „jongere homonym" meer, daar *Ilex japonica* TH. tot het geslacht *Berberis* gebracht is.

Nr. 11. *Malus crataegifolia* of *florentina?*

In de dendrologische werken van DIPPEL en KOEHNE vindt men o.a. *Malus crataegifolia* KOEHNE (1890) met de synonymen *Pyrus crataegifolia* SAVI (Tratt. degli alb. Tosc. ed. 2, I 169, 1811) en *Mespilus florentina* BERTOLINI (1819); uit de jaartallen maakt men op dat de soortnaam *crataegifolia* ouder is, dus terecht door KOEHNE gekozen. Maar KOCH, in NYMAN Syll. Fl. europ. 1855, bracht vóór KOEHNE en DIPPEL de plant tot *Sorbus* en noemde haar *Sorbus florentina*, wat onjuist schijnt, doch door SCHNEIDER overgenomen wordt; SCHNEIDER noemt haar *Malus florentina* SCHN.; hij geeft het bewijs dat deze naam ouder is dan de naam *crataegifolia* door het citaat *Crataegus florentina* ZUCCAGNI in ROEMER Collectanea 1809, p. 142. Ook REHDER heeft den naam overgenomen in zijn „Manual", en HÖFKER, in den algemeenen Index der „Mitteilungen" van de D. Dendr. Ges., volgt hem.

Werkelijk vindt men op de geciteerde plaats een behoorlijke beschrijving van ZUCCAGNI:

Crataegus florentina foliis oblongis septem-lobatis, inaequaliter serratis, subtus tomentosis baccis globosis, pendulis, pentaspermis. En daarop volgt een langere beschrijving. Gelukkig heeft hij de plant naar Florence genoemd, in de buurt waarvan zij ontdekt werd, en niet naar den inlandschen naam Lassaruolo.

Men ziet dat de plant achtereenvolgens tot *Crataegus*, *Pirus*, *Mespilus*, *Sorbus* en *Malus* gerekend werd.

Nr. 12. *Crataegus cordata* of *phaenopyrum?*

Verschil van naam tengevolge van verschil van opvatting van een anderen naam.

HÖFKER heeft in den Index der „Mitteilungen", in plaats van *Crataegus cordata* AIT. 1789, den naam *C. phaenopyrum* MED. (Gesch. Bot. 83, 1793); dit in navolging van SCHNEIDER in den „Nachtrag" zijner „Laubholzkunde" 1912 en van REHDER in zijn „Manual" van 1927.

Waarop berust die verandering? De soort werd algemeen vereenzelvigd met *Mespilus cordata* MILLER 1768 en met *M. Phaenopyrum* L. fil. Suppl. 1781; en dan is de soortnaam *cordata* ouder dan *Phaenopyrum* van LINN. f.. Maar EGGLESTON in „Rhodora" 1908 p. 82 houdt *Mespilus cordata* MILL. voor eene andere soort dan *Crataegus cordata* AIT. 1789; en sluit MILLER's naam uit, ofschoon AITON *Mespilus cordata* MILL. als synonym opgeeft. Dan is de soortnaam *Phaenopyrum* van LINNAEUS f. (1781) ouder dan de soortnaam *cordata* van AITON (1789). [1])

---

[1]) Hier volgen de beschrijvingen van MILLER, LINNAEUS fil. en AITON (overgenomen uit WILLDENOW Sp. pl., T. II, p. 1000):

Mespilus (*cordata*) foliis cordato-ovatis acuminatis acute serratis, ramis spinosis. MILL. Dict. ic. 119 t. 179.

De soorten uit den tijd van MILLER zijn dikwijls niet duidelijk beschreven, en bij die beschrijvingen kon natuurlijk geen rekening worden gehouden met de vele later bekend geworden soorten. Derhalve is identificatie dikwijls moeilijk en bizonder moeilijk in een geslacht als *Crataegus*; zoodat verschil en verandering van opvatting dienaangaande voor de hand liggen.

Het komt mij daarom voor dat dergelijke naamsveranderingen, berustend op de veranderde opvatting van soorten in de literatuur, niet dadelijk in werken voor algemeen gebruik gepubliceerd moeten worden doch eerst in wetenschappelijke geschriften totdat men het inzicht van een voldoende aantal personen kent en weet of de deskundigen het eens zijn of niet; daarna kan een Internationaal congres beslissen (tenzij men aan een Internationale commissie die macht wil geven).

Phaenopyrum is geen fraaie soortnaam; hij wordt door REHDER en SCHNEIDER met een hoofdletter geschreven, dus voor een ouden geslachtsnaam gehouden. Echter komt de naam niet in LINNAEUS' werken noch in den „Pinax" van BAUHIN voor; eerst in 1847 werd de soortnaam tot geslachtsnaam gemaakt door RÖMER met o.a. de soort *Ph. cordatum* RÖM. Volgens mijne definitie is het daardoor nog geen oude geslachtsnaam geworden, evenmin als b.v. *caprea*, dat in 1852 een geslachtsnaam werd, o.a. met *C. vulgaris* OPIZ = *Salix caprea* L.; REHDER en SCHNEIDER schrijven eveneens *S. caprea*, en zijn het dus blijkbaar met die opvatting eens; HÖFKER schrijft *phaenopyrum*.

Nr. 13. *Acanthopanax ricinifolius* of *septemlobus*?

Soorten van THUNBERG; identificaties door KOIDZUMI en MAKINO.

Nog in het jongste dendrologische werk, REHDER's „Manual", vindt men den naam *Acanthopanax ricinifolius* SEEM. (1868). Maar in een aanhangsel merkt REHDER op (p. 859) dat volgens KOIDZUMI *Acer septemlobum* THUNB. (1784) = *Acanthopanax ricinifolius* is en dat deze dus *Acanthopanax septemlobus* moet heeten.

Tot nu toe was *Acer septemlobum* TH. als een varieteit van *A. palmatum* beschouwd.

THUNBERG beschrijft *Acer septemlobum* in Flora japonica 1784 p. 162 aldus: A. foliis septemlobis glabris, lobis acuminatis aequaliter argute serratis. — Caulis arboreus; folia petiolata, septemloba, septemnervia, utrinque glabra, supra viridia, subtus pallidiora. Lobi ovati, acuminati, argute aequaliter serrati. Differt a pseudoplatano; *α* lobis nervisque septem, *β* lobis aequaliter serratis, acutis. Crescit in Fakona.

THUNBERG schrijft niets van bloem en vrucht, geeft dus geen kenmerken waaruit familie en geslacht op te maken zijn. Mijns inziens moet

---

Mespilus (*Phaenopyrum*) spinosa, foliis cordatis tri — quinque — s. septemfidis serratis glabris floribus corymbosis, segmentis calycinis deciduis, fructibus depresso-globosis, late umbilicatis, nucibus apice denudatis. LINN. Suppl. 254, EHRH. Beitr. 2, p. 67.

Crataegus (geen triviaalnaam genoemd) spinosa, foliis cordato-ovatis incisis angulatis glabris petiolis calycibusque eglandulosis floribus pentagynis, AIT. Kew. 2, p. 168. AITON geeft als synonymen naam *Mespilus cordata* MILL.

men daarom aannemen dat de plant werkelijk een *Acer* soort was. De kwestie betreft niet alleen deze soort maar verscheidene van THUNBERG en natuurlijk ook dergelijke van andere auteurs [1]).

In „Persoonlijke Opvattingen" enz. II staan op p. 79, 59 en 58 andere voorbeelden uit THUNBERG's „Flora japonica". Dezelfde KOIDZUMI houdt (zie p. 79) *Clematis trifoliata* van THUNBERG voor *Akebia lobata* en schrijft dus *Akebia trifoliata*, waarin REHDER hem volgt; HÖFKER heeft den soortnaam *lobata* behouden. Ook hier geeft THUNBERG geen geslachtskenmerken van bloem en vrucht noch zelfs kenmerken waarmede wij de familie kunnen vaststellen en moeten wij m.i. zijn plant voor een *Clematis* houden en, daar wij er niet voldoende uit kunnen wijs worden, de soort vooral niet met een goed beschrevene identificeeren, waardoor de naam aan een onzekere en onvolledige beschrijving gebonden wordt.

Op p. 59 wordt *Corchorus scandens* THUNBERG behandeld, door MAKINO met *Rhodotypus kerrioides* geïdentificeerd. In dit geval schrijft THUNBERG wel iets van de bloem maar niet voldoende voor familie- en geslachtskarakteristiek. Van de overige kenmerken zijn er een paar volkomen in strijd met die van *Rhodotypus kerrioides*. Ook hier neemt REHDER den nieuwen onzekeren naam over, HÖFKER gelukkig niet.

Op p. 58 komt iets dergelijks voor met *Viburnum macrophyllum* THUNB., welke door REHDER met *Hydrangea opuloides* wordt vereenzelvigd. Alweder geeft THUNBERG geen familie- en geslachtskenmerken. Maar (zie p. 86) REHDER heeft medegedeeld dat de voorwerpen van *Viburnum macrophyllum* TH. in THUNBERG's herbarium *Hydrangea opuloides* voorstellen. Hij geeft er geen bewijs van; doch zelfs in dat geval is het m.i. verkeerd een naam met een onvoldoende beschrijving in plaats van een goed gefundeerden en gebruikelijken naam te stellen. Ook volgens de nomenclatuurregels van 1905 kan een herbariumexemplaar geen beschrijving vervangen. HÖFKER volgt in dit geval REHDER.

Zie ook namen van THUNBERG onder Nr. 7. *Ilex japonica* en Nr. 19. *Osmanthus ilicifolius*.

Nr. 14. *Cornus candidissima*, *paniculata* of *racemosa*?

Een onvoldoende beschreven naam van MARSHALL; een naam, welke op eene verkeerde determinatie berust en een, welke een onjuist kenmerk inhoudt.

Cornus candidissima MILLER „Dict." 1768 werd algemeen voor dezelfde plant gehouden als *C. paniculata* L'HÉRITIER „Cornus" p. 9 1788; en daar de eerstgenoemde naam ouder is, ook ouder dan LAMARCK's *C. racemosa* (Encycl. Méth. II 1786, p. 116), vinden wij in KOCH, KOEHNE en DIPPEL *C. candidissima* MILL. met de synonyme namen *C. paniculata* L'HÉR. en *C. racemosa* LAM.

LOUDON had tevoren, in zijn „Arboretum et Fruticetum Britannicum" (1838), den naam *C. paniculata* L'HÉR. gegeven met den synonym *C. racemosa* LAM.; *C. candidissima* MILL. werd door hem als synonym onder *C. sericea* L'HÉR. gebracht; daarnaast heeft hij o.a. nog *C. florida* L.

[1]) Zie in tegenstelling hiermede de beschrijving van *Vaccinium humifusum* die *Gaultheria Myrsinites* bleek te zijn, door GRAHAM, met familie- en geslachtskenmerken.

Tot deze opvatting van LOUDON is men weder teruggekeerd; immers SCHNEIDER en REHDER scheiden *C. candidissima* MILL. van de synonyme namen *C. paniculata* en *C. racemosa* af, brengen haar echter niet, zooals LOUDON, als synonym onder *C. sericea* L'HÉR. doch onder *C. florida* L.; daarnaast *C. amomum* MILL. 1768 (*C. sericea* L. 1771).

Maar SCHNEIDER noemt *C. paniculata* L'HÉR. (*C. racemosa* LAM.) toch *C. candidissima*! Dat is echter een *C. candidissima* MARSHALL in „Arbustum americanum" p. 35, 1785, één jaar vóór LAMARCK's *C. racemosa* gepubliceerd. *C. candidissima* MARSH. is een van die namen, welke door onduidelijkheid hunner botanische beschrijving uitmunten; MARSHALL heeft er verscheidene, evenzoo RAFINESQUE. Die namen zijn eerst in den tijd van den nomenclatuurstrijd te voorschijn gebracht, in gebruik genomen en door velen in goed vertrouwen nagevolgd, waardoor wij namen met goede beschrijvingen hebben verloren voor onzekere. Het ware goed ze op een lijst van te verwerpen namen te plaatsen. Cf. de noot op blz. 23.

MARSHALL's beschrijving luidt aldus:

„This shrub grows to the height of six or eight feet, mostly in moist or swampy places; and is covered with a whitish bark. The branches are placed opposite, and also the leaves, which are lance-shaped and pointed, and of whitish colour. The *flowers* are produced at the extremity of the branches, *in clusters*, and are succeeded by whitish succulent berries." Eene onvoldoende beschrijving! (cursiveering door mij).

SCHNEIDER heeft derhalve *C. candidissima* MARSH. non MILL., met de synonymen *C. paniculata* l'HÉR. en *C. racemosa* LAM., naast *C. florida* L. (*C. candidissima* MILL.).

Aldus is de naam *C. candidissima* toch behouden; doch REHDER gaat in BAILEY's „Cyclopedia" en zijn eigen „Manual" daar niet mede akkoord; naast *C. florida* L. geeft hij *C. racemosa* LAM. REHDER beschouwt dus *C. candidissima* MARSH. òf als eene te onzekere naam òf als een naam, welke op een verkeerde determinatie berust. MARSHALL heeft n.l. waarschijnlijk met zijnen naam *C. candidissima* MILL. bedoeld (welke volgens REHDER en SCHNEIDER *C. florida* L. is); maar doordat hij geen auteursnamen noch synonymen geeft, is dit niet zeker; het kan ook zijn dat hij *C. candidissima* MILL. niet kennende, eene nieuwe soort bedoelde. In dit laatste geval is zijn naam een z.g. dood-geboren naam, welke volgens de Regels van 1905 ongeldig is; dan heeft SCHNEIDER ongelijk met zijnen naam *C. candidissima* MARSH. en REHDER gelijk met hem te verwerpen.

In het eerste geval kan *C. candidissima* MARSH. met den gelijkluidenden naam van MILLER geïdentificeerd worden en verdwijnt hij als afzonderlijke soort, zoodat REHDER weder gelijk heeft. Doet men dit niet doch vat men den naam op als eene verkeerde determinatie, dan is MARSHALL's naam ongeldig na de aanname dat hij eene andere soort voorstelt dan *C. candidissima* MILL.; maar hij werd volgens de Regels van 1905 weder geldig toen *C. candidissima* MILL. als synonym van *C. florida* MILL. geïdentificeerd werd. SCHNEIDER heeft dus bij deze opvattingen m.i. recht met zijne benaming. Maar REHDER huldigt een (niet gewettigd) principe dat een naam, berustend op een verkeerde determinatie, per se ongeldig is;

daarom verwerpt hij *C. candidissima* MARSH.[1]) En na *C. candidissima* MARSH. volgt in anciënniteit de naam *C. racemosa* LAM., daarna pas *C. paniculata* l'HÉR.; derhalve kiest REHDER, naar dit standpunt terecht, LAMARCK's naam.

LAMARCK's beschrijving, welke algemeen gehonoreerd wordt, luidt: Cornus racemosa. C. arborea, floribus racemosis, foliis ovato-lanceolatis laevibus glaucis, junioribus sub-purpurascentibus. N. De „floribus racemosis" (bloemtrossen) komen beter met onze plant overeen dan MARSHALL's „clusters"; maar onze plant heeft geen trossen doch bloempluimen (soms samengestelde trossen genoemd).

l' HÉRITIER heeft in dit opzicht de beste beschrijving: Cornus paniculata .....cymis paniculatis..... Thyrsi (sive paniculae) terminales....., 3 poll. lati..... En ook overigens is de beschrijving de beste der drie.

Het ware daarom het verstandigste om den naam van l' HÉRITIER te kiezen, maar de naam is twee jaren jonger dan LAMARCK's onjuisten naam *C. racemosa*, welke dus prioriteitsrecht heeft; recht gaat boven verstand! Een hooger recht is n.l. dat van éénheid; en terwille van die éénheid moeten wij ons wetten opleggen; uitzonderingen daarop zijn natuurlijk mogelijk, maar daarmede moet men zuinig zijn. Want „zooveel hoofden zooveel zinnen", en er zijn zéér veel hoofden!

Wat de naam *C. candidissima* MARSH. betreft, deze zou, indien niet geïdentificeerd met *C. candidissima* MILL. het beste op eene lijst van te-verwerpen-namen kunnen geplaatst worden en daardoor tot geen verschillende opvatting aanleiding kunnen geven. [1])

Zie het andere geval van een naam, berustend op een verkeerde determinatie, bij *Pinus inops* — *contorta* in P.O. I blz. 13.

Nr. 15. *Rhododendrum punctatum* of *minus?*

Een onvoldoende beschreven soort; een naam, welke bovendien niet karakteristiek is.

De oude werken van KOCH, DIPPEL en KOEHNE bevatten eene *Rhododendrum punctatum* ANDREWS; KOCH en DIPPEL geven R. *minus* MICH. als synonym. Ook SCHNEIDER in zijn „Laubholzkunde" 1912 is daar nog mee in overeenstemming.

ANDREWS publiceerde zijne soort in „Botanists Repository, comprising coloured engravings of new and rare plants only with botanical descriptions in latin and English after the Linnean system". London 1797—1801. De beschrijving luidt (dl. I 1797, bij plaat 36): *Rhododendron punctatum*, Rhododendron foliis glabris, subtus punctatis; viminibus laxis; corollis crispis, violaceo-purpureis.

A. MICHAUX[2]) beschreef zijne R. *minus* in „Flora boreali americana"

[1]) Volgens de Amerikaansche Code is *C. candidissima* MARSH. per se ongeldig als „jongere homonym", eventueel ook volgens het Amerikaansche principe der soorttypen (zie Jaarb. 1928, p. 55, 56).

[2]) Dit werk werd niet door A. MICHAUX zelf geschreven; hij stierf in 1802 en liet zijne plantencollectie na, waarin op de etiketten aanteekeningen betreffende nieuwe geslachten en soorten voorkwamen. Zijn zoon, F. A. MICHAUX, zelf niet voldoende thuis in plantkundige beschrijvingen, zooals hij in de inleiding schrijft, vroeg en kreeg hulp van verschillende botanici (er worden geene namen genoemd), waardoor hij tot de uitgave in staat gesteld werd.

I 1803 op p. 258 eveneens met „foliis subtus ferrugineo-punctatis"; hij noemt geen *Rh. punctatum*.

PERSOON stelt beide identiek en geeft in zijn „Synopsis" 1e deel van 1805 *Rhododendron minus* met *Rh. punctatum* als synonym (niet, zooals KOCH schrijft, *Rh. ferrugineum* var. *minus*). En ook REHDER heeft den naam *minus*, terwijl HÖFKER hem navolgt.

Het schijnt vreemd dat PERSOON den jongeren naam *minus* voorop stelt, maar deze wist waarschijnlijk dat de soort reeds voorkomt onder dien naam in een klein opstel „Notice de quelques plantes rares ou nouvelles observées dans l'Amérique Septentrionale, par A. MICHAUX....." in „Journal d'histoire naturelle" par LAMARCK etc. I 1792, p. 409—419. De soort wordt hier aldus beschreven: Rhododendron minus, foliis minoribus ellipticis petiolatis subferrugineis. Se trouve sur les rives de la rivière Savannah". [1])

Deze beschrijving is voldoende t.o. der Amerikaansche grootbladige *Rhododendrum* soorten *catawbiense* en *maximum*, doch onvoldoende t.o. der toenmaals bekende *Rhododendrum* soorten in het algemeen; daardoor is de naam in mijne oogen ongeldig. De beschrijving van 1803 is iets beter en er staat nog de opmerking bij „Affinis R. *ferrugineo*, multo omnibus partibus majus" (in alle deelen grooter); doch in den tijd tusschen de eerste en tweede beschrijving ligt die van ANDREWS, en diens naam blijft dus m.i. de juiste. De naam *minus* is bovendien niet karakteristiek, daar de bladen en bloemen juist grooter zijn dan hij de andere soorten der *Lepidorrhodium* groep. De naam *punctatum* daarentegen is zeer karakteristiek wegens de klierstippels in bladen en bloemkroon. Dat ware temeer reden om MICHAUX's naam in een wetenschappelijk geschrift begraven te houden en met onderling goedvinden op een lijst van te-verwerpen-soortnamen te plaatsen. Karakteristieke namen zijn veel waard en bevorderen de éénheid.

Nr. 16. *Erica stricta*, *multicaulis* of *terminalis?*

Namen van SALISBURY.

KOCH (Dendrologie), KOEHNE (Dendrologie) en DIPPEL (Laubholzkunde) geven *Erica stricta* J. DONN Cat. Hort. Cant. 1796.

SCHNEIDER noemt haar in zijn „Laubholzkunde" *E. multicaulis* SAL. met *E. stricta* ANDR. non J. DONN nec WILLD. als synonymen.

REHDER geeft tenslotte den naam *E. terminalis* SAL., met *E. stricta* ANDR. non WILLD. en *E. multicaulis* SAL. als synonymen.

HÖFKER volgt REHDER.

De naam *E. stricta* J. DONN is ongeldig daar hij zonder beschrijving gepubliceerd werd; de geldigheid van den naam *stricta* begint met *E. stricta*

Hij geeft als titel „Flora boreali-americana..... plantarum quas ..... collegit et detexit ANDREAS MICHAUX"; een schrijver wordt niet genoemd, en de inleiding is onderteekend met „MICHAUX"; dat is natuurlijk de zoon.

Volgens Prof. LECOMTE, den directeur van het Museum van Natuurlijke Historie, afdeeling Plantkunde, in Parijs, is de eigenlijke schrijver L. C. M. RICHARD; men vindt het werk in Pritzel's Thesaurus Literaturae ook slechts onder dien naam, ofschoon in de literatuur steeds A. MICHAUX genoemd wordt.

[1]) REHDER heeft dit opstel weder onder de aandacht gebracht en in „Journ. of the Arnold Arboretum" IV, 1923, p. 1—5 herdrukt.

WILLDENOW Sp. pl. II[1] pp. 366, 1799; daarna heeft men *E. stricta* ANDREWS in „Col. Engr. of Heaths." II 1805 p. 134 (ook in Mon. genus Erica 1845).

De publicatie van *E. multicaulis* in Transact. Linn. Soc. II p. 369, 1802, voorzoover geidentificeerd met de vorige, staat tusschen die van *E. stricta* WILLD. en *E. stricta* ANDR. in. Maar *E. terminalis* SAL. in Prodr. Stirp. Hort. Chapel Allerton, p. 296, 1796, indien voor dezelfde plant gehouden, is de oudste benaming.

SALISBURY's beschrijving is mager:

Erica terminalis. 42. E. foliis 4—6 nis, subtus 2-sulcatis; calycibus patentibus; corollis 2½ lineas longis, urceolaribus, limbo brevissimo recurvo-horizontali; genitalibus inclusis. In Ins. Corsica indigena.

Hieruit kan men de soort niet opmaken.

SALISBURY's beschrijving van *E. multicaulis* is niet beter:

„E. foliorum laminis subtus bisulcis; calyce patente; corolla 2½ lineari, laevi; calcaribus auricularibus." (Opgaaf der Kew Gardens). S. geeft nu *E. stricta* WILLD. als synonym, waaruit dus blijkt dat hij deze bedoelt. De verandering van den naam staat waarschijnlijk in verband met zijne opmerking: „Caules undique diffusi, nequaquam stricta (stengels nimmer recht).

SALISBURY noemt zijnen vorigen naam *terminalis* niet, zoodat het niet zeker is of hij daar ook *E. stricta* WILLD. mee bedoelde of een aparte soort. REHDER neemt het eerste aan; de Kew Index geeft haar als aparte soort op. (Een geval waar twee namen van SALISBURY stellig dezelfde plant bedoelen en waarbij S. den eersten naam eveneens negeert bij het publiceeren van den tweeden, is dat van *Pinus effusa* in Prodr. 1796 en *Larix patula* in Transact. Linn. Soc. 1807, beide onze *Cedrus libani* voorstellende. Cf. P.O. II p. 8.

Daarentegen beschrijft WILLDENOW zijne *Erica stricta* met de volgende phrase: E. antheris aristatis, stylo incluso, corollis ovatis, floribus terminalibus umbellatis, foliis quaternis linearibus glabris horizontalibus.

De „antheris aristatis" kunnen op *E. stricta*, *Tetralix* en *cinerea* wijzen; de „foliis quaternis" sluiten *E. cinerea* uit (deze is gekenmerkt door „foliis ternis", met de bladen 3 aan 3, zooals WILLDENOW terecht opgeeft, p. 378); terwijl in de lange beschrijving nog staat „Calyx viridis glaber" (kelk kaal).

Nu is *E. Tetralix* met een „calyce ciliato tomentoso" (een gewimperde, viltig behaarde kelk), zooals WILLDENOW in een van de synonymen zijner *E. Tetralix* (op p. 368) opgeeft, voorzien en daardoor blijft voor *E. stricta* WILLD. slechts onze *E. stricta* in hedendaagschen zin over. Zoodat m.i. die naam *E. stricta* WILLD. voorop kan blijven staan. En in 't geval er werkelijk goede reden is om dezen naam ter zijde te stellen, ware 't goed om SALISBURY's namen op een lijst van te-verwerpen-soortnamen te plaatsen en *Erica stricta* ANDREWS te behouden.

ANDREWS geeft eene lange beschrijving, waarin voorkomt: Caulis erectus..... Folia quaterna..... Flores terminales umbellati..... Antherae cristatae, inclusae..... Stylus..... exsertus..... Ook hier wijzen de antherae cristatae en de folia quaterna op onze *E. stricta*.

Nr. 17. *Pernettya mucronata* of *phillyreifolia?*

In de „Laubholzkunde" van SCHNEIDER vindt men naast elkaar *Pernettya phillyreifolia* DEC. (Prodr. VII 587, 1838), *P. mucronata* GAUD. in Ann. Sc. nat. V 1825 p. 102 en *P. angustifolia* LINDL. Bot. Reg. XXVI T. 63, 1840. REHDER vat alle drie tot ééne soort samen en noemt die *P. mucronata*; HÖFKER stelt den naam *P. phillyreifolia* voorop (in de verbeterlijst van zijnen Index); en van deze soort is bij REHDER *angustifolia* een varieteit.

De soorten *mucronata* en *phillyreifolia* behoorden oorspronkelijk tot het geslacht *Arbutus*; wij hebben *A. mucronata* L. fil. in „Suppl." p. 239, 1781 en *A. phillyreifolia* PERS. Syn. I p. 11, 1801. Derhalve heeft *mucronata* het recht van prioriteit.

Nr. 18. *Gaultheria Myrsinites* of *humifusa?*

HOOKER beschreef *Gaultheria Myrsinites* in zijne „Flora bor. americ." van 1840 (II p. 35); en men vindt haar in KOEHNE en DIPPEL; maar DIPPEL geeft als synonym *Vaccinium humifusum* GRAH. Edinb. philos. Journ. 1831 p. 8; en terecht schrijft SCHNEIDER in zijne „Laubholzkunde" dat, indien dit zoo is, de soort *G. humifusa* moet heeten. RYDBERG heeft dat in Bull. I New York Bot. Gard. 1900 reeds verwezenlijkt, zoodat REHDER in zijn „Manual" *Gaultheria humifusa* RYDB. schrijft; HÖFKER volgt hem.

De beschrijving van GRAHAM in „Description of several New or Rare Plants" etc., in Edinburgh New Philos. Journ. April—Oct. 1831, op p. 193 is uitvoerig; Stem..... slender..... prostrate,..... rooting.... Leaves (half an inch broad) ovate,..... coriaceous..... towards the origin of the branches..... subrotund..... Flowers solitary, axillary..; calyx..... persisting, closing when the corolla falls, 5 cleft.....; corolla white, campanulate, 5 toothed, teeth reflected,.....; stamens 10..., anthers..... opening by two pores at the apex, without beaks; stigma...; germen round, 5 lobed at the apex,..... Uit de blijvende, de vrucht omsluitende kelk herkent men *Gaultheria*; de niet genaalde helmhokjes geven het voornaamste verschil met *G. procumbens*, hetgeen klopt met de beschrijving van *G. Myrsinites* HOOKER [1]). Het lijkt vreemd dat GRAHAM kon schrijven: „This..... plant, which, though anomalous....., I can still only look upon as a species of Vaccinium....."; maar gelukkig heeft hij eene volledige beschrijving, dus ook de geslachtskenmerken, gegeven. Deze naamsverandering is derhalve in orde.

Nr. 19. *Osmanthus Aquifolium* of *ilicifolius?*

HÖFKER heeft, evenals REHDER, *Osmanthus ilicifolius* als de wettige naam voor wat gewoonlijk *O. Aquifolium* genoemd wordt. De naam *Osmanthus Aquifolium* [2]) dateert reeds van 1846 (SIEBOLD en ZUCCARINI in Verh. Bayr. Ak. v. Wiss. Math. Phys. Cl., Bd. IV Abth. 3); de plant werd zoo genoemd omdat zij met *Ilex Aquifolium* THUNB. 1784 (non L.) geïdentificeerd werd (THUNBERG heeft vele planten welke later nieuwe soorten

[1]) Uit HOOKER's beschrijving:..... antherae oblongae vix apice bifidae, aristis nullis....

[2]) De naam *aquifolia*, welke hier en daar in de literatuur geciteerd wordt, werd door niemand aan de plant gegeven.

of zelfs geslachten bleken te zijn, voor bekende soorten gehouden; o.a. hield hij den blauwen regen voor een *Dolichos* soort, natuurlijk doordat hij onvoldoende materiaal had); maar de soortnaam *ilicifolius* is iets ouder, wordt reeds gevonden in HASSKARL Cat. pl. Hort. Bog. 1844, (onder *Olea*) en deze soortnaam is door MOUILLEFERT, waarschijnlijk in „Traité des Arbres et Arbrisseaux" 1892, met den geslachtsnaam *Osmanthus* vereenigd. REHDER en HÖFKER hebben om dien reden den naam *O. ilicifolius* MOUILL.

Olea ilicifolia HASSK. gaat wel niet van een beschrijving vergezeld, maar van de verwijzing *Ilex Aquifolium* L. var. *heterophylla* BLUME Bijdr. 1150 (1826); en BLUME geeft onder dien naam eene beschrijving. Zoodat HASSKARL's naam aan de Internationale nomenclatuurregels voldoet.

Nr. 20. *Viburnum americanum* of *trilobum*?

Een naam van MILLER terzijde gesteld; een naam van MARSHALL.

Wat men mag verlangen wanneer een naam veranderd wordt.

KOCH deelt in zijne „Dendrologie" onder *Viburnum Opulus* mede dat de amerikaansche planten door MILLER *V. americanum* genoemd zijn, terwijl MARSHALL ze *V. trilobum* benaamde en PURSH er zelfs twee soorten van maakte, n.l. *V. Oxycoccus* en *edule*. AITON maakte ze daarentegen tot var. *americanum* van *V. Opulus*.

KOEHNE en DIPPEL en ook REHDER in BAILEY's „Cyclopedia" hebben MILLER's *V. americanum* overgenomen, SCHNEIDER AITON's *V. Opulus* var. *americanum*. Daarop komt REHDER in zijn „Manual" van 1927 plotseling met den naam *V. trilobum* MARSH. te voorschijn.

MILLER's naam *V. americanum* is wel is waar ouder, doch REHDER sluit hem uit omdat die volgens hem een andere plant voorstelt; hij geeft dan ook als synonym bij zijn *V. trilobum: V. americanum* AUT. *non* MILL., d.w.z. *V. americanum* zooals die in KOCH, KOEHNE, DIPPEL en SCHEIDER wordt beschreven, anders dan in MILLER's Dictionnary. AITON's naam *americanum* als varieteit is van 1789 (Hort. Kew. III p. 373), doch geldt niet als soort. Ouder is MARSHALL's naam *V. trilobum* (Arb. am. 1785, p. 162); daarna volgen de namen van PURSH n.l. *V. edule* en *Oxycoccus* (Fl. Am. sept. 1814); PURSH schrijft zelf bij zijn *V. Oxycoccus* den naam *V. trilobum* van MARSHALL en den varieteitsnaam *americanum* van AITON als synonymen; maar hij stoort er zich niet aan, zooals in dien tijd veel gebeurde. Verwonderlijker is dat hij de gelijkenis der vruchten met die van *Vaccinium macrocarpum* opgeeft en dan den soortnaam naar *Vaccinium Oxycoccus* kiest.

Viburnum americanum wordt door MILLER beschreven met „foliis cordato-ovatis (bladen hartvormig-eivormig)....., petiolis..... laevibus" (steelen glad); *V. Opulus* met „foliis lobatis" (gelobde bladen) en „petiolis glandulosis" (geklierde steelen). De Amerikaansche vorm van *V. Opulus* heeft de bladen, evenals deze, gelobd en de steelen geklierd. Dat maakt het zeer waarschijnlijk dat MILLER een andere plant voor zich heeft gehad; REHDER schreef mij dat BLAKE heeft geconstateerd dat het Millersche

exemplaar van *V. americanum* in het Britsch Museum tot *Hydrangea arborescens* behoort, en hij houdt daarom ook MILLER's beschrijving voor die soort; de beschrijving der bladen, bloemen en bloeiwijze beantwoordt er ook aan („... large umbels..... on the border..... male and barren..... the middle is composed of hermophrodite flowers ..... The flowers are white ....."); maar MILLER noemt de vruchten roode bessen („.... and the berries are red when ripe") en dat klopt natuurlijk niet met een *Hydrangea*, wèl met een *Viburnum Opulus* of verwante soort. REHDER verklaart dit aldus dat MILLER in de overtuiging verkeerde met een plant te doen te hebben, welke dicht bij *Viburnum Opulus* stond, echter geen vruchten had en maar aannam dat het ook roode bessen zouden zijn. Dit komt mij niet zeer aannemelijk voor. Maar hoofdzaak is dat er goede reden is om den soortnaam uit te schakelen in verband met den Amerikaanschen vorm van *V. Opulus*.

Viburnum trilobum werd door MARSHALL op deze wijze beschreven: „This grows naturally upon mountains in the interior parts of Pennsylvania; rising with slender stems to the height of eight or ten feet. The leaves are somewhat like those of the Guelder Rose or snow-ball Tree; they are narrow at the base, but spreading and divided into three sharp-pointed lobes, the middle one largest, longest, and sometimes slightly toothed. The flowers are produced in form of the others, and are succeeded by berries of the same shape, of a pretty large size and red colour when ripe."

Deze beschrijving is niet voldoende om de soort te herkennen, al kan men er indirect uit opmaken wat bedoeld is.

Het zou beter zijn geweest om de soort van MILLER eerst internationaal te behandelen alvorens haar uit te sluiten en daardoor een gebruikelijken naam te veranderen; maar zelfs indien REHDER gelijk heeft, zou het gewenscht zijn om de namen van MARSHALL, welke zoo onwetenschappelijk [1]) en onvoldoende beschreven zijn, (cf. ook nr. 14 *Cornus candidissima*) begraven te laten en niet in de plaats van jongere goed beschreven namen te plaatsen. Een naam moet, om geldig te zijn, met eene beschrijving zijn voorzien, welke de soort van de overige op dien tijd bekende soorten onderscheidt. Dit moet vooral geëischt worden wanneer het geldt eenen gebruikelijken naam te veranderen. In het onderhavige geval is de beste oplossing om de plant, zooals AITON deed en SCHNEIDER doet, als varieteit van *V. Opulus* te beschouwen; dan is de varieteitsnaam *americanum*.

HÖFKER heeft in den Index der Mitteilungen van de D.D.G. SCHNEIDER's opvatting gevolgd.

Nr. 20*a*. *Olearia* of *Shawia*?

Zie Jaarboek 1928 der Nederlandsche Dendrologische Vereeniging, blz. 97—98.

REHDER en HÖFKER hebben *Olearia* behouden.

---

[1]) MARSHALL schrijft zelf in de inleiding van zijn werk dat hij eenvoudige huiselijke beschrijvingen van uiterlijk, groeiwijze, enz. der plantensoorten geeft; hij bedoelt geen wetenschappelijke beschrijvingen; die zouden den lezer meer last dan nut geven, schrijft hij.

P.S. *Crataegus Carrierei* en *Lavallei*.

De datum van publicatie t.o. van een werk dat in afleveringen verschijnt.

In P.O. II p. 67 zijn de namen *Crataegus Carrierei* en *Lavallei* behandeld; bij *Lavallei* staat LAVALLÉE „Arboretum et Fruticetum Segrezianum" met het jaartal 1885 en bij *Carrierei*: CARRIÈRE „Revue Horticole" 1883; LAVALLÉE's naam werd daarom als de oudste dus wettige beschouwd. Nu schrijft REHDER mij dat het werk van LAVALLÉE in afleveringen is uitgekomen, en dat door een gelukkig toeval in het exemplaar van het Arnold Arboretum de omslagen der afleveringen bewaard zijn, zoodat de jaartallen te zien zijn; de tweede aflevering is van 1880, en daarin staat de *Crataegus Lavallei*; dus moet die naam in plaats van *C. Carrierei* gekozen worden.

Wanneer een werk in gedeelten uitkomt, welke later als zoodanig zichtbaar blijven (doordat het afzonderlijke deelen zijn of doordat er telkens nieuwe titelbladen met de betreffende jaartallen in het samengebonden geheele werk zijn aangebracht) dan spreekt het vanzelf dat de afzonderlijke jaartallen gelden voor den inhoud van het bijbehoorend gedeelte. (SCHNEIDER's „Laubholzkunde" is in twee deelen uitgekomen, ieder met een jaartal; Verslagen van geleerde genootschappen bestaan dikwijls uit afdeelingen, ieder met een jaartal, samen in één band). Maar wanneer ten slotte de afleveringen van een werk worden samengebonden en het geheel het jaartal der laatste aflevering krijgt, terwijl er geen spoor overblijft van onderdeelen met afzonderlijke jaartallen, dan gaat het niet aan te verlangen dat met die afzonderlijke jaartallen rekening gehouden wordt en moet m.i. het jaartal van het geheele werk voor den geheelen inhoud gelden; dit is het geval met LAVALLÉE's Arboretum et Fruticetum. Voor de toekomst kan men desgewenscht eene andere opvatting huldigen, ofschoon dit niet practisch zou zijn; het is beter om een waarschuwing te formuleeren dat degeen, die voor gedeelten van een werk, welke afzonderlijk verschenen, bepaalde publicatietijden erkend wenscht te hebben, moet zorgen dat die tijden in het gebonden werk worden aangeduid op bizondere titelbladen.

Deze kwestie verdient internationaal behandeld te worden; er zijn trouwens op dit gebied meer moeilijkheden.

Behalve het voorgaande is er nog dit bezwaar tegen den naam *Lavallei*, dat de identificatie met *C. Carrierei* niet zeker is (cf. l. c.).

Wageningen, November 1929.

ADDENDA EN CORRIGENDA

IN I EN II.

I. (Coniferen; Meded. Dl. 30 Verh. 2):

p. 11, aan eind van nr. 4 toe te voegen: De naam, welke volgt op *P. excelsa* is *P. nepalensis* DE CHAMB. Tr. prat. Arbr. rés. 1845, p. 342.

p. 65 al. 4: De verklaring van den naam *Heyderia* is deze dat KOCH een nieuw geslacht maakte van *Libocedrus decurrens* TORR.

p. 71 laatste alinea r. 2, te lezen: ..... *Picea nigra* en de naam *nigra* van ARNOLD voor *Pinus nigra* verworpen worden. LINK schijnt dit te doen .....; r. 3 te lezen: *Picea* (*Pinus* AIT. 1789) *nigra*.

p. 72, r. 5, te lezen: de namen *Mariana* en *Pinus nigra* ARN. te verwerpen; LINK had andere redenen voor zijne combinatie van namen.

Plaat II *Pinus taxifolia*, toe te voegen: verkleining $^{5}/_{14}$ der oorspronkelijke teekening (nat. gr.).

II. (Toev. tot I Coniferen; Dicotyledonen; Meded. Dl. 32, Verh. 5):

p. 5, laatste regel, lees tweeden naam i. p. v. eersten naam.

p. 6, eerste regel, lees eersten i. p. v. tweeden.

p. 6, 3e, 4e, 5e regel, lees KARSTEN i. p. v. LINDLEY en LINDLEY i. p. v. KARSTEN.

Aan het eind der alinea toe te voegen: beide in den Index der winterharde houtgewassen van den New York Bot. Garden. 1917—'20.

p. 6 laatste regel, te schrappen: (LINDLEY).

p. 7 regel 14 v. o., lees 1807 i. p. v. 1867. [1])

p. 16 6e regel, lees 1768 i. p. v. 1759. [1])

Op p. 35, nr. 6 regel 20, achter Br. Mus.) in te lasschen: met den synonym *U. folio latissimo scabro* GERARDE Hist. pl. 1481 (1623), welke door SOLANDER in AITON „Hortus Kewensis" I p. 319 als *U. scabra* MILL. geidentificeerd wordt.

p. 36, 14e regel, toe te voegen: in de tweede editie van zijne Flora (1778) laat hij zijne *U. glabra* geheel weg en behoudt slechts *U. campestris*. Derhalve heeft *U. glabra* HUDS. slechts een ephemeer bestaan (evenals *Cedrus effusa* SAL., cf. I, nr. 12 en *Halesia carolina* L., cf. II, nr. 28).

Op p. 52 regel 13 van onderen, lees *Sieboldii* in plaats van *formosa*.

p. 62, 8e regel, lees *Aesculus chinensis* i. p. v. *Acer chinensis*.

p. 69, 70; 83 (r. 8), 120 (r. 4), lees MARCHAL i. p. v. MARSHALL.

p. 83, nr. 30, r. 5, lees 1803 i. p. v. 1863.

Op p. 76 regel 4 v. o., achter *nudiflorum* TORR. toe te voegen: en *Rh. calendulaceum* TORR.

p. 17, aan eind van voorstel 8 toe te voegen:

Varieteitsnamen mogen tezamengevoegd worden tot samengestelde namen. B.v. var. *purpureus*, var. *laciniatus*, var. *pendulus*; var. *purpureus-pendulus*, var. *purpureus-laciniatus*, var. *laciniatus-pendulus*; var. *purpureus-laciniatus-pendulus*. Etc.

---

[1]) Op het losse verbeterblad is hier een vergissing gemaakt.

SUMMARY.

Personal Ideas about the application of the intern. bot. Rules of Nomenclature or, as with the Rules themselves, international deliberation?

III. Some denominations of Coniferous and Dicotyledonous Trees and Shrubs species
by Dr. J. Valckenier Suringar,
retired Prof. of the Agricultural Academy in the Netherlands.

INTRODUCTION.

The first part (Meded. L. H. S. Dl. 30, Verh. 2; Mededeeling Rijks Herbarium Leiden, Nr. 55), treated Coniferous, the second part (resp. Dl. 32, Verh. 5 and Nr. 56) Dicotyledonous Trees and Shrubs species.

This third part has its origin in Dr. HÖFKER's „Verzeichnisz der Pflanzennamen, so wie der Nützlinge und Schädlinge, aus den Jahrbüchern der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft, 1892—1925, I—XXXIV", in Mitt. der D. D. G. 1928 I.

Nr. 1. *Picea excelsa* or *rubra*? *P. rubra* or *americana*? Two new-old names.

The legal name of *Picea rubra* LK 1841 is *P. americana* (*Pinus*—GAERTN. 1791). And *P. rubra* DIETR. 1824 is our *P. excelsa* LK 1841 (*Pinus*—LAM. 1778) but, being a younger name, only a synonym. Cf. *P. I.* I p. 44. Though, there is an *Abies rubra* (BAUHIN 1623) HILL British Herbal 1756 [1]). p. 510, not mentioned by DIETRICH, „the common Fir or Pitch tree", with a description; it is our *P. excelsa* and has the right of priority. Thereby *P. rubra* LK becomes an illegal name and must be called *P. americana*. HÖFKER in his „Verzeichnisz" gives that name. But my opinion is that it would be desirable to put the names *Picea rubra* DIETR. (*Abies rubra* HILL) and *Picea americana* (*Pinus*—GAERTN.) on a list of nomina specifica rejicienda, and to retain the names *Picea excelsa* and *P. rubra*.

Nr. 2. *Abies* HILL, DIETR. or LINK? *Picea* DIETR. or LINK?

Pinus L. contained *Abies*, *Picea* etc.; *Abies* HILL 1756, MILLER 1759 included *Picea*; DIETRICH in „Flora berolinensis" 1824 and LINK in „Linnaea" 1841 give *Abies* and *Picea* as separate genera beside *Pinus*. Cf. *P. I.* I. p. 44.

So, we must write *Pinus* L., *Abies* HILL and *Picea* DIETR., or *Pinus* (L.) DIETR., *Abies* (HILL) DIETR. and *Picea* DIETR. Most botanists write *Pinus* L., *Abies* LK, *Picea* LK; HÖFKER gives *Pinus* L., *Abies* DIETR., *Picea* DIETR.

[1]) Some botanists reject species names of HILL „British Herbal"; but that is contrary to the Vienna Code.

Nr. 3. *Salix nigricans, myrsinites* or *myrsinifolia?*

Salix myrsinites HOFFM. Hist. Sal. (1785) 1787 non L., syn. *S. nigricans* SMITH 1802, is an illegal name because of *S. myrsinites* L. 1753, which is still acknowledged. But SALISBURY in his „Prodromus" 1796 has changed this name of HOFFMANN in *S. myrsinifolia*, so this name has right of priority to *S. nigricans* SM., if the identification is right. KOCH, DIPPEL, KOEHNE and SCHNEIDER have *S. nigricans* SM.; REHDER gives in his „Manual" of 1927 *S. myrsinifolia* SAL.; and HÖFKER follows him in his „Verzeichnisz".

Nr. 4. *Alnus alnobetula* or *viridis?*

A name, insufficiently described, in the place of a well-established name.

EHRHART gives a species with the characteristic name *Betula alnobetula* in Beitr. II, 1788; a year later CHAIX in VILLARS Hist. pl. Dauph. III, 1789, p. 789, gives *Betula viridis*. VILLARS' description is very meagre, cf. p. 7, Nr. 4, al. 3; it is not sufficient to determinate the species. The usual name was *Betula alnobetula* EHRH.. But it appeared that CHAIX gave the species already in Vol. I, p. 374, 1786, being one year before EHRHART's name. Therefore REHDER calls the species in his „Manual" *Betula viridis* CHAIX. This earlier description is as meagre as the later one, cf. p. 8, al. 2.

Therefore my opinion is that the name of VILLARS must be rejected. A name, to be legal, must not only be applicable indirectly to a species, but it must be associated with a description, by which the species is to be distinguished from all other then-known species. This is particularly needed in cases where there is question to change a well-established name.

Nr. 5. *Aristolochia tomentosa* or *angulisans?*

A mysterious name.

KOCH mentions in his „Dendrologie" *A. angulisans* MICHAUX [1]) Fl. bor. am. II, 1803, p. 258; same you find in the Index Kewensis.

KOCH puts *A. angulisans* beside *A. tomentosa* SIMS Bot. Mag. 1811; HÖFKER in his „Verzeichnisz" identifies both together, as did KOEHNE, and gives the name *A. angulisans* MICH. Though, in MICHAUX's Fl. bor. am. p. 258 there is no *Aristolochia* treated but *Diospyros* and *Nyssa*; and on p. 161/2 *Aristolochia* is treated but only with the species *Sipho* and *Serpentaria*, no *angulisans*. On p. 259 we find *Nyssa tomentosa* and *N. angulisans* ! Mystery !

Nr. 6. *Paeonia arborea* or *suffruticosa?*

The name *P. arborea* SIMS Bot. Mag. 1817 was generally used; but *P. suffruticosa* ANDREWS Bot. Repos. VI, 1802, being identified with *P. arborea*, is an older name; so REHDER in „Manual" and HÖFKER in the „Verzeichnisz" write *P. suffruticosa.*

[1]) The writer is L. C. M. RICHARD; A. MICHAUX is the collector. But usually MICHAUX is cited as the author (not so in PRITZEL „Thes. Literaturae"). Cf. nr. 15, footnote.

Nr. 6*a*. *Clematis coccinea* or *texensis?*

See Jaarboek 1928 Nederlandsche Dendrologische Vereeniging, p. 102. REHDER and HÖFKER have *C. texensis*.

Nr. 7. *Ilex japonica* or *integra?*
A „later homonym".

Othera japonica THUNB. „Nova Genera" 1783 (*Ilex Othera* SPRENGEL, Syst. 1825) has been identified with *Ilex integra* THUNB. Fl. jap. 1784. Thereby *Ilex japonica* SCHN. seems to be the legal name. But there is another *Ilex japonica* THUNB. Fl. jap. 1784, identified with *Berberis japonica* R. BR. 1816 (*Mahonia*—DEC. Syst. 1821). So, *Ilex japonica* SCHN. is a later homonym, illegal with the American Code; REHDER rejects it. But with the Vienna Code *Ilex japonica* SCHN. is a legal name.

Nr. 8. *Citrus trifoliata* or *Poncirus trifoliata?*

Citrus trifoliata L. 1763 was brought into *Aegle* with the species name *sepiaria* by DECANDOLLE in 1824. MIQUEL 1865 called it *Pseudaegle sepiaria*. MAKINO combined in 1902 the genus name *Pseudaegle* with the oldest species name *trifoliata*. But REHDER uncovered the name *Poncirus trifoliata* of RAFINESQUE Sylva Tellur. 1838; RAFINESQUE gives the synonym *Citrus trifoliata* L., so there is no doubt possible; and his name is the legal one for those who take the species as a separate genus. The Dendrological Society of the Netherlands and also HÖFKER keep the species in the genus *Citrus*.

In scientific papers liberty is needed with respect to every one's idea of affinity; but in papers for general use (especially in catalogues and seedlists, if possible also in Handbooks) unity is desirable so that in all such papers either *Citrus* or *Poncirus trifoliata* is to be found, the name being determined internationally.

Nr. 8*a*. *Evonymus alata* or *striata?*

See Jaarboek 1928 Nederlandsche Dendrologische Vereeniging, p. 101/2. REHDER and HÖFKER keep *E. alata*.

Nr. 9. *Rosa eglanteria, lutea* or *foetida? Rosa rubiginosa* or *eglanteria?*
Difference in appreciation and identification of the same names by different botanists.

R. *eglanteria* L. 1753 is described with „foliolis subtus rubiginosis"; the colour of the flower and the form of the prickles are not mentioned. In Mant. pl. II, 1771, he gives R. *rubiginosa* „foliis subtus rubiginosis..... aculeis recurvis..... flos purpureus" and R. *eglanteria* which „differt..... aculeis rectis....., floribus magnis luteis inodoris" from R. *rubiginosa*. LINNAEUS does not mention as a synonym his R. *eglanteria* 1753, which was perhaps his R. *rubiginosa*; LINNAEUS may have changed the name *eglanteria* in *rubiginosa* in the same way as he changed f. i. *Halesia carolina* in *H. tetraptera*, *Azalea lutea* in *A. nudiflora*; but it is uncertain.

SCHNEIDER rejects both names *eglanteria* of LINNAEUS; so he gives *R. rubiginosa* L. and *R. lutea* MILL. (*R. foetida* HERM.); now, *R. lutea* MILL. 1768 is younger than *R. foetida* HERM. 1762; but SCHNEIDER follows KOCH and DIPPEL who date MILLER's name in 1759 because MILLER describes the species there; and than MILLER's name is older than that of HERMANN. But this is wrong because MILLER did not yet give in 1759 but only in 1768 Linnaean trivial (our species) names.

REHDER identifies *R. eglanteria* L. 1753 with *R. rubiginosa* L. 1771, so he gives the name *R. eglanteria* to this species. Thereby the name *R. eglanteria* L. 1762 becomes illegal and REHDER gives in stead of it the name *R. foetida* HERM.

I for one would prefer to put *R. eglanteria* L. 1753 on a list of species dubiae or to identify it with *R. eglanteria* L. 1762. In both cases the names of the two *Rosa* species concerned become *R. eglanteria* L. (1753? 1762) (Syn. *R. lutea* MILL., *R. foetida* HERM.) and *R. rubiginosa* L. (syn. *R. eglanteria* L. 1753?).

Nr. 10. *Amelanchier rotundifolia* or *ovalis? Crataegus rotundifolia* MÖNCH.

The American Code.

KOCH and KOEHNE have *Amelanchier spicata* KOCH (*Crataegus spicata* LAM. 1783) and *A. rotundifolia* DUM. de COURC. 1811 (*C. rotundifolia* LAM. 1783, *Mespilus Amelanchier* L. 1753).

DIPPEL put in stead of *A. spicata* the younger synonym *A. ovalis* BORKH. (1803), which of course was wrong.

SCHNEIDER again follows KOCH and KOEHNE. But REHDER changes *A. rotundifolia* in *A. ovalis* MED. Gesch. Bot. (1793); this name is younger than LAMARCK's name *rotundifolia*; but REHDER rejects that name with regard to the species in discussion, though LAMARCK gives as a synonym *Mespilus Amelanchier* L.. LAMARCK's name being put aside, MEDICUS' name *A. ovalis* 1793 is the oldest one.

The rejection of LAMARCK's name is based on the reflection that it is an illegal (dead-borne) name; LAMARCK is to be praised that he did not give a generic name (*Amelanchier*) as a speciesname but a new characteristic name (*rotundifolia*); but with our Rules of 1905 he should have given the name *Amelanchier* of LINNAEUS!

DUMONT de COURCET was nòt bound to that speciesname because he put the species in the genus *Amelanchier*; his name *Amelanchier rotundifolia* is all right. But before him MEDICUS had given the name *Amelanchier ovalis*, denying LAMARCK's name, which he probably did not know because it is not given as a synonym. And thereby *A. ovalis* is the legal name.

There is still a *Crataegus rotundifolia* MÖNCH (non LAM.) Baüme Weiss. 1785, taken by SCHNEIDER in „Nachtrag" of „Laubholzkunde" as a separate species, by REHDER in his „Manual" as a variety of *C. coccinea*. With the American Code MÖNCH's name is illegal being a „later homonym". [1]) But SÜDWORTH in „Checklist of the Forest Trees of the Un. St." 1927

[1]) Cf. Mededeeling Rijks Herbarium, Leiden, nr. 57. („The American Code, The Vienna Code and the resolutions of the Imperial Botanical Conference in London. Will agreement be possible in 1930?", p. 3 e. s.).

emendates the principle of „later homonyms" in this way that two homonyms become both legal when they appear to belong to two different genera. Thereby he acknowledges the name *Pseudotsuga taxifolia* [*Pinus taxifolia* LAMB. 1803 non SAL. 1796 (= *Abies balsamea* MILL. 1768)]. In the same line *Crataegus rotundifolia* MÖNCH becomes legal with respect to *C. rotundifolia* LAM., as soon the latter is put into the genus *Amelanchier*; according to this SÜDWORTH gives in his „Checklist" *C. rotundifolia* MÖNCH. And *Ilex japonica* SCHN. becomes legal with respect to *I. japonica* TH., this having passed into the genus *Berberis* (see nr. 6).

Nr. 11. *Malus crataegifolia* or *florentina?*

KOEHNE and DIPPEL give *Malus crataegifolia* KOEHNE 1890 with the synonyms *Pyrus*—SAVI 1811 and *Mespilus florentina* BERTOLINI 1819; that looks right. Though, SCHNEIDER calls her *Mespilus florentina* SCHN. (*Sorbus florentina* KOCH); and so do REHDER and HÖFKER. It has appeared that the name *florentina* is older than 1811; ZUCCAGNI in ROEMER Collectanea 1809, p. 142, mentions the species under the name *Crataegus florentina*; cf. his description on p. 14 Nr. 11 al. 3. It is to be praised that he did not give the native name *Lassaruola* as speciesname.

Nr. 12. *Crataegus cordata* or *phaenopyrum?*

SCHNEIDER and REHDER change the usual name *Crataegus cordata* AIT. 1789 (syn.: *Mespilus Phaenopyrum* L. fil. Suppl. 1781) in *C. phaenopyrum* MED.. AITON gives as a synonym *Mespilus cordata* MILLER 1768, and this was generally acknowledged till EGGLESTON in Rhodora 1908, p. 82, took MILLER's name for another species (? *C. microsperma* ASHE ex SMALL Flora S. E. St. 564, 1903); then the name *phaenopyrum* is older than AITON's *cordata*.

The species in MILLER's Dictionnary are often described unsufficiently for now-a-days interpretation, particularly in a genus like *Crataegus* (*Mespilus*); so different opinions result in different names.

In my opinion a change of name, relying on a different interpretation of an old species name, must be treated internationally before being applied in books for general use.

Nr. 13. *Acanthopanax ricinifolius* or *septemlobus?*

Species of THUNBERG; identifications by KOIDZUMI and MAKINO.

In all Dendrological works, even in REHDER's „Manual" of 1927, is to be found *A. ricinifolius* SEEM. (1886); but in an Appendix (p. 859) REHDER remarks that after KOIDZUMI *Acer septemlobum* THUNB. (1784) = *Acanthopanax ricinifolius*, and that therefore the name of our species must be *Acanthopanax septemlobus*.

Acer septemlobum THUNB. was until now taken for a variety of *A. palmatum*.

See THUNBERG's description on p. 15; he writes nothing about flower and fruit, so we can not determinate the genus and family. In my opinion

we therefore must assume that he plant was really an *Acer*. And we must reject the name *septemlobus* for *Acanthopanax ricinifolius*. [1]).

The same KOIDZUMI identifies *Clematis trifoliata* TH. with *Akebia lobata* and writes *Akebia trifoliata*, and REHDER follows him. In this case too THUNBERG gives no family—nor generic characters. In the same way we have *Corchorus scandens* TH., identified by MAKINO with *Rhodotypus kerrioides*, notwithstanding some given characters are quite opposing to it. *Viburnum macrophyllum* TH. is identified by REHDER with *Hydrangea opuloides*. REHDER relies on dried specimens of THUNBERG, but he gives no test; and I think it wrong to put in stead of a well founded name another name with insufficient description; herbary specimens are not allowed to take the place of a description with the Vienna Code. (See *P. I.* II,p. 37, 39, 57).

Nr. 14. *Cornus candidissima, racemosa* or *paniculata?*

Names of MARSHALL. A name, relying on a wrong determination and a name wich indicates a wrong character.

KOCH, KOEHNE and DIPPEL have *Cornus candidissima* MILLER with the synonyms *C. paniculata* L'HÉR. and *C. racemosa* LAM.. But LOUDON before them had the name *C. paniculata* with the synonym *C. racemosa*; he gives *C. candidissima* MILL. as a synonym of *C. sericea* L'HÉR.. Beside those species he has *C. florida* L.

SCHNEIDER and REHDER put *C. candidissima* MILL. as a synonym under *C. florida*, beside *C. amomum* MILL. (*C. sericea* L.). Besides, REHDER has *C. paniculata* L'HÉR. and SCHNEIDER *C. candidissima* MARSH. non MILL.. MARSHALL's name dates 1785, L'HÉRITIER's 1788, so SCHNEIDER seems to be right, REHDER wrong. But REHDER rejects *C. candidissima* MARSH., and then *paniculata* is the legal species name.

See for MARSHALL's description p. 17; it is unsufficient; moreover the species has no flowerclusters but panicles. MARSHALL has many such names, like RAFINESQUE; these names are unearthed in the period of the nomenclature strife and some botanists have applied them with regard to the Rules of 1905; so we got many improper names with imperfect descriptions instead of proper ones with good descriptions. It would be wise to put them on a list of nomina specifica rejicienda. Cf. footnote on p. 34.

REHDER rejects MARSHALL's name *C. candidissima*. MARSHALL does not give authornames nor synonyms; so we do not know if he meant *C. candidissima* MILLER or, not knowing this species, meant a new species. In the last case the name is illegal (dead born) at all events, and REHDER is right. In the other case the name can be identified with *C. candidissima* MILL., so disappearing as a separate species, and REHDER is right again. If nòt so identified, MARSHALL's name relies on a wrong determination. Then the name was illegal since it appeared to present another species then *C. candi-*

[1]) See in opposition with this, on p. 33, GRAHAM's description (in 1831) of *Vaccinium humifusum*, which has been identified with *Gaultheria Myrsinites* HOOKER 1840; here family and generic characters are given.

dissima MILL., but it again became legal with the Vienna Code since *C. candidissima* MILL. was taken as a variety of *C. florida*. With these two suppositions SCHNEIDER is right with his name *C. candidissima* MARSH.. REHDER rejects all names, relying on wrong determinations; but that is against the Rules of 1905.

With the American Code the name *C. candidissima* MARSH. is illegal at all events being a „later homonym" and moreover with regard to the type concept. See: „The American Code, the Vienna Code and the resolutions of the Imperial Botanical Conference in London", Meded. R. H., nr. 57 (1929).

See for LAMARCK's description of *C. racemosa* and L'HÉRITIER's of *C. paniculata* p. 18 al. 2, 3. L'HÉRITIER has the best description; the flowers are in panicles and his name *paniculata* indicates that, while LAMARCK's name gives a wrong indication. So L'HÉRITIER's name is preferable though younger.

Another case of a name, relying on a wrong determination, is that of *Pinus inops* BONG. non SOL. in *P. I.* I, p. 18.

Nr. 15. *Rhododendrum punctatum* or *minus?*

A name with an unsufficient description and which is moreover uncharacteristic.

All Dendrologists from KOCH till SCHNEIDER have a *Rhododendrum punctatum* ANDREWS; see the description on p. 18, Nr. 15 al. 2. *Rh. minus* MICHAUX [1]) Fl. bor. am. 1803 is a younger name with a description like that of ANDREWS, see p. 18 Nr. 15 al. 3. But MICHAUX published in 1792 a note in „Journal d'Histoire naturelle" (cf. Journal of the Arnold Arboretum IV, 1923, p. 1—5, re-impression by REHDER); there *Rh. minus* is given; see the description on p. 19, al. 3. That description is sufficient to distinguish the species from the *Rhododendrum*'s with large leaves (*catawbiense, maximum*) but not so to distinguish it from the other then-known species of the section *Lepidorrhodion*. In 1803 MICHAUX [1]) takes them in account: „Affinis R. ferrugineo, multo omnibus partibus majus"; now the name is valid, but very uncharacteristic!

Rh. punctatum ANDR. has been published after the unsufficiently but before the sufficiently described *Rh. minus* MICH.; therefore it is the legal name, and a characteristic one. Though, PERSOON in „Synopsis" has *Rh. minus*; REHDER in his „Manual" follows him, and HÖFKER in „Verzeichnis" follows REHDER.

Nr. 16. *Erica stricta, multicaulis* or *terminalis?*

Names of SALISBURY.

KOCH, KOEHNE and DIPPEL have *Erica stricta* J. DONN Cat. Hort, Cant. 1796, SCHNEIDER *E. multicaulis* SAL. (*E. stricta* ANDR. non J. DONN).

[1]) F. A. MICHAUX informs us in an introduction that his father A. MICHAUX, who died in 1802, left him his plants and notes, but that, being himself „parum versatus in re herbaria", he had called on other botanists for help. The title of the book is: „Flora boreali-americana..... plantarum quas..... collegit et detexit A. MICHAUX"; an author is not mentioned. Prof. LECOMTE in Paris informed me that L. C. M. RICHARD is the author; according to that we find in PRITZEL's „Thes. Lit." no MICHAUX but L. C. M. RICHARD „Flora bor. am.".

REHDER *E. terminalis* SAL. (*E. stricta* ANDR. non J. DONN nec WILLD.); HÖFKER follows REHDER.

E. stricta J. DONN is nomen nudum, but *E. stricta* WILLD. 1799 has such a description, that it can only be our *E. stricta* AUT.; see p. 20 al. 9. The description of *E. multicaulis* SAL. and *E. terminalis* SAL. are unsufficient, see p. 20 al. 4, 7; they are worthy to be put on a list of nomina specifica rejicienda. And if *E. stricta* WILLD. must be rejected, as REHDER does, for one reason or another, then let us take *E. stricta* ANDREWS 1805; see the description on p. 20 last alinea.

Nr. 17. *Pernettya mucronata* or *phillyreifolia?*

SCHNEIDER has *P. mucronata* GAUD. 1825, *P. phillyreifolia* DEC. 1838, and *P. angustifolia* LINDL. 1840. REHDER unites the first two ones in his *P. mucronata*, HÖFKER in *P. phillyreifolia*; REHDER is right; *P. mucronata* relies on *Arbutus mucronata* L. fil. 1781, *P. phyllyreifolia* on *A. phillyreifolia* PERS. 1801.

Nr. 18. *Gaultheria humifusa* or *Myrsinites?*

Gaultheria Myrsinites is described by HOOKER in 1840; KOEHNE and DIPPEL have that name; but DIPPEL gives as a synonym *Vaccinium humifusum* GRAH. 1831; therefore SCHNEIDER remarks that this last name has right of priority. RYDBERG realized that opinion in 1900; and REHDER writes in his „Manual" *G. humifusa* RYDB. See GRAHAM's description on p. 21; the „calyx ..... persisting, closing when the corolla falls" indicates *Gaultheria*; the „anthers..... without beaks" give the principal difference with *G. procumbens* and are according to *G. myrsinites* HOOK. („antherae... aristis nullis"). It is strange that HOOKER took it for a *Vaccinium*; but happily he gives family and generic characters, so that the error can be restored. HÖFKER has the name *G. humifusa* in his Verzeichnisz.

Nr. 19. *Osmanthus ilicifolius* or *Aquifolium?*

REHDER and HÖFKER have *O. ilicifolius* in stead of the usual *O. Aquifolium*. *O. Aquifolium* dates from 1846; the plant was identified by SIEBOLD & ZUCCARINI with *Ilex Aquifolium* TH. 1784 non L.. But HASSKARL gave in 1844 *Olea ilicifolia*, without description but with the synonym *Ilex Aquifolium* L. var. *heterophyllum* BL. 1826; and BLUME gives a description to that name; so HASSKARL's name is a valid one. MOUILLEFERT made the combination *Osmanthus ilicifolius*, probably in 1892; and this is the legal name.

Nr. 20. *Viburnum americanum* or *trilobum?*

A name of MILLER and one of MARSHALL.

An insufficiently described name in the place of a well-established name.

KOCH remarks in his Dendrology that the American specimens of *Viburnum Opulus* are called by MILLER *V. americanum*, by MARSHALL

V. trilobum, by PURSH *V. Oxycoccus* and *V. edule*. AITON made it a var. *americanum* of *V. Opulus*. KOEHNE, DIPPEL and REHDER in BAILEY's Cyclopedia have *V. americanum* MILL., SCHNEIDER and HÖFKER AITON's *V. Opulus* var. *americanum*. But in his „Manual" of 1927 REHDER at once puts forwards the name *V. trilobum* MARSH. He gives as a synonym *V. americanum* AUT. non MILL., so he rejects MILLER's species and name.

Viburnum americanum is described by MILLER „foliis cordato-ovatis.... petiolis..... laevibus.....", *V. Opulus* „foliis lobatis petiolis glandulosis"; therefore it is probable that MILLER had an other plant before him than the american form of *V. Opulus*. MILLER's specimen in the British Museum shows *Hydrangea arborescens* (BLAKE in Rhodora 1918, fide REHDER); MILLER's description fits it except that „the berries are red when ripe", as MILLER writes. REHDER takes this so that MILLER, having no fruits and supposing that the plant was an American *V. Opulus*, took for granted that the fruit must be a red berry. I think this not so very probable; but at all events MILLER's *V. americanum* is nòt the American *V. Opulus*.

See MARSHALL's description on p. 23; it is not sufficient to distinguish it from *V. Opulus*, although we may infer indirectly from it that the American form of *V. Opulus* is meant.

It would have been preferable to treat the interpretation of MILLER's *V. americanum* internationally before changing the usual name in another one; moreover most of MARSHALL's names are unscientifically [1]) and insufficiently described (Cf. also nr. 14, *Cornus candidissima*). It would, generally spoken, have been wise to leave names of him, of RAFINESQUE, SALISBURY, etc. hid in scientifical papers or, so far unearthed, to put them on a list of nomina specifica rejicienda. To be valid, a name must be supplied with a description, which distinguishes the species from all other at-that-time-known species. This is particularly needed in cases where there is question to change a well-established name.

Nr. 20*a*. *Olearia* or *Shawia?*

See Jaarboek 1928 Nederlandsche Dendrologische Vereeniging, p. 101. REHDER and HÖFKER keep *Olearia*.

P.S. *Crataegus Carrierei* and *Lavallei*.

The date of publication with respect to a work, which is published in parts.

In *P. I.* II, p. 46, *Crataegus Carrierei* CARRIÈRE Rev. Hort. 1883 and *Lavallei* LAVALLÉE Arboretum et Fruticetum Segrezianum 1885 are treated, and CARRIÈRE's name judged to be the legal one. Now REHDER informs me in a letter that LAVALLÉE's work was published in parts and that the copy of the Arnold Arboretum fortunately has the original coverpages of these

[1]) MARSHALL himself writes in the introduction of his work that he gives „a plain and familiar description of the appearance, manner of growth etc. of the(ir) several species and varieties". He does not intend to give scientific descriptions; „the generality of his Readers would have been more embarrassed and confused than profited thereby", he writes.

parts preserved; the second part, in which *C. Lavallei* is published, is dated 1880; so this name is taken by REHDER as the legal one.

My opinion is that a work, published in parts and finally bound in such a way that the parts with their dates are visible, must be treated as a collection of separate publications; but that it must be treated as one publication with one date (the given one) if the parts are finally bound together without indication of parts; so is LAVALLÉE's Arboretum et Fruticetum. The question must be treated internationally; and it would be wise to formulate a warning that an author, who wishes the dates of parts of his one-volume-work, which are separately published, to have recognized, must take care that those parts are in the bound volume indicated as such, with the year of publication, by means of a special title page.

There are more questions with regard to the date of publication. And with respect to *Crataegus Lavallei* there is still another objection against this name for *C. Carrierei*; the identification is not sure (cf. l. c.).

Wageningen, November 1929.